Ludas Mat

I. évfolyam, 29. szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1945 december 2

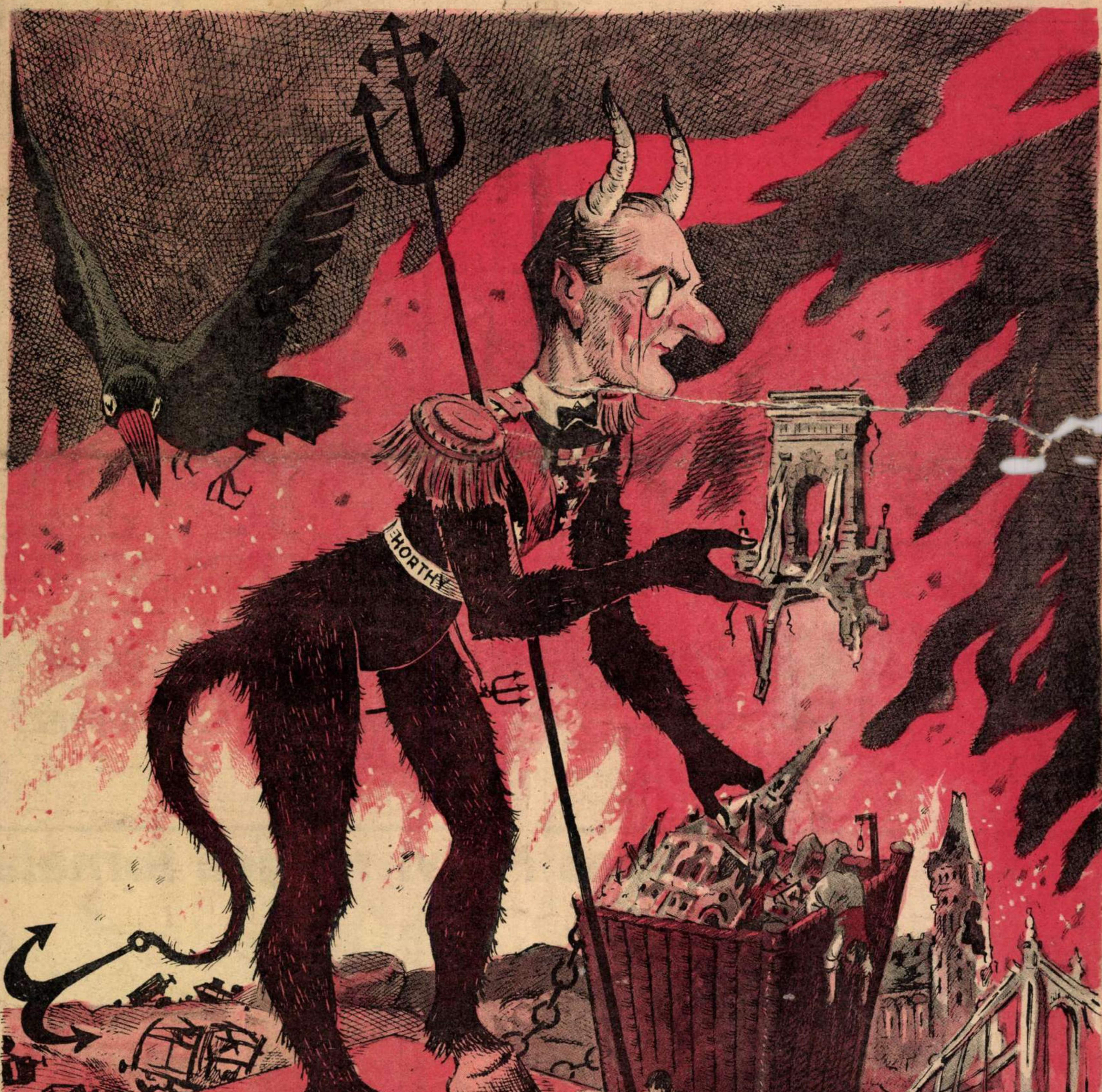

Mit hoz a Mikulás?

— Nem panaszkodhattok gyerekek! Azzal, amit én hoztam nektek, még az unokáitok is eljátszadozhatnak!

ÁRA: 400 PENGŐ

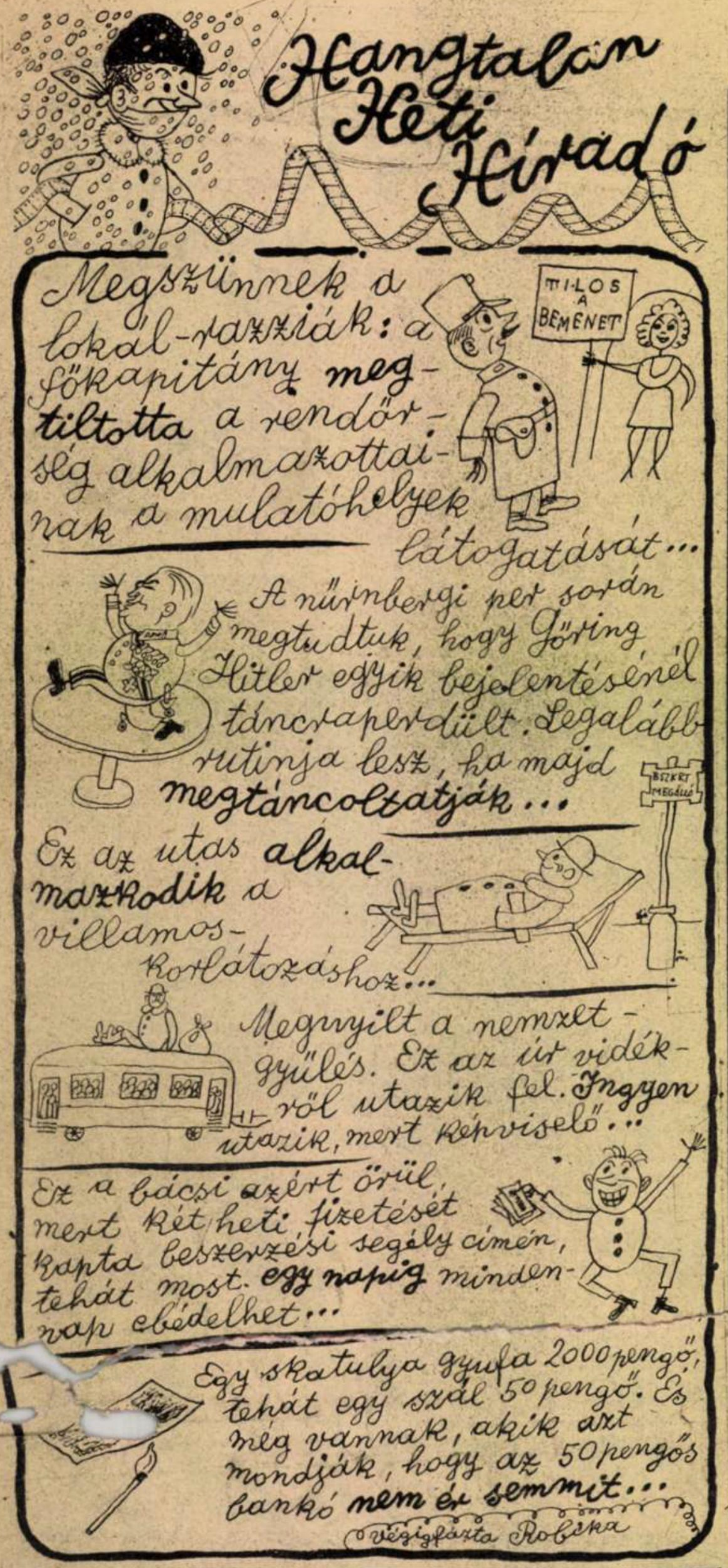

Megszűnnek a lokál-razziák: a főkapitány **megtiltotta** a rendőrség alkalmazottainak a mulatóhelyek látogatását...

A nürnbergi per során megtudtuk, hogy Göring Hitler egyik bejelentésénél táncraperdült. Legalább rutinja lesz, ha majd **megtáncoltatják...**

Ez az utas **alkalmazkodik** a villamos-korlátozáshoz...

Megnyílt a nemzetgyűlés. Ez az úr vidékről utazik fel. **Ingyen** utazik, mert képviselő...

Ez a bácsi azért örül, mert két heti fizetését kapta beszerzési segély címén, tehát most **egy napig** mindennap ebédelhet...

Egy skatulya gyufa 2000 pengő, tehát egy szál 50 pengő. És még vannak, akik azt mondják, hogy az 50 pengős bankó **nem ér semmit...**

Végigfázta Robika

aszongya

Sebő Miklós:

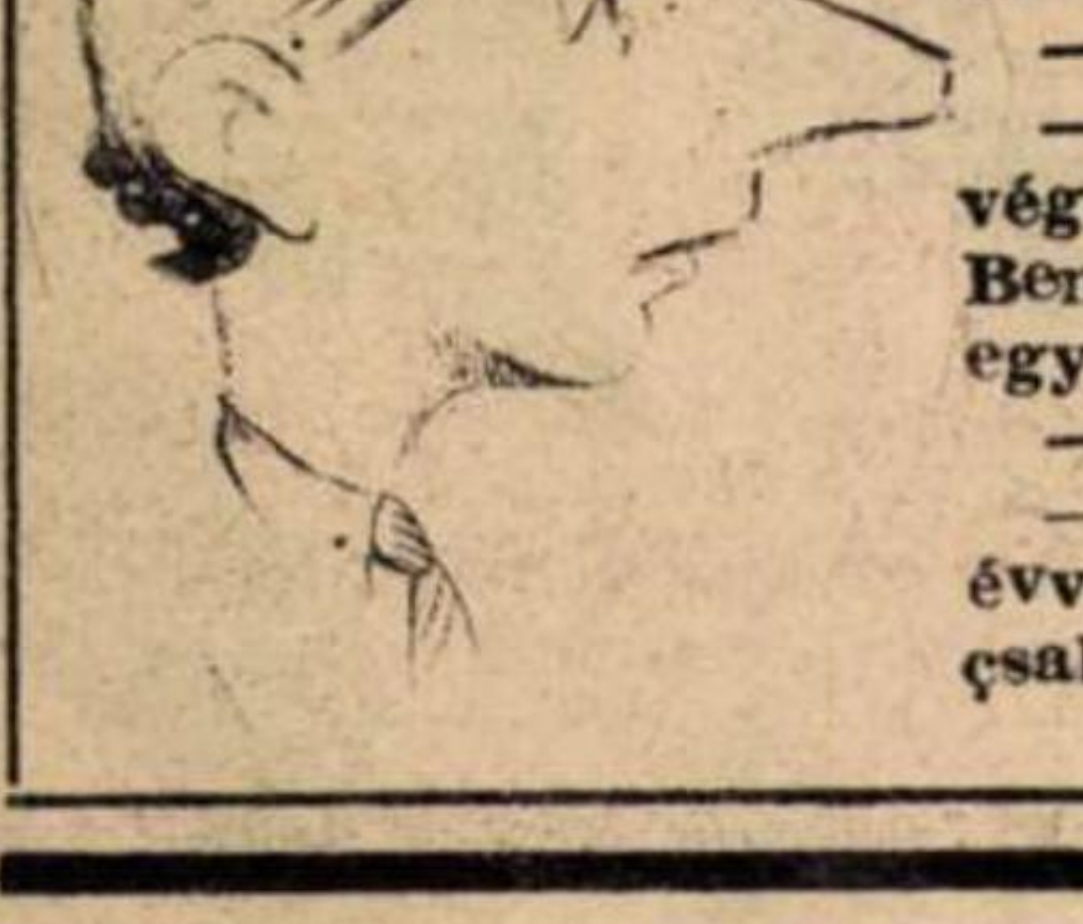

— Képzeljék, tegnap az életemet mentette meg a takarékosság.

— Mi történt?

— Ott bandukoltam a Mester-utca végén és rettenetesen szomjas lettem. Bementem a kocsmába és megittam egy deci bort.

— Hol itt az életmentés?

— Ha nem gyüjtöttem volna tíz évvel ezelőtt össze kétezer pengőt egy családi házra, szomjanhaltam volna...

Eljárás indul a Székesfőváros ellen!

Találkahelyeket tart fenn!

A rendőrségre bizalmas bejelentés érkezett, hogy a főváros a Nemzeti Színház órájánál és a Banántoronynál találkahelyeket tart fenn.

Az eljárás megindult.

ELÁRULTÁK!!

Atom úr végre elárulta, hogy
Böröndöt, retikült stb.
legolcsóbban, legjobbat
GOLD LÁSZLÓ
böröndösnél vehet.
Baross-tér 15. Tel.: **224-890**
Keletivel szemben. — Saját műhely

Bárányos Károly

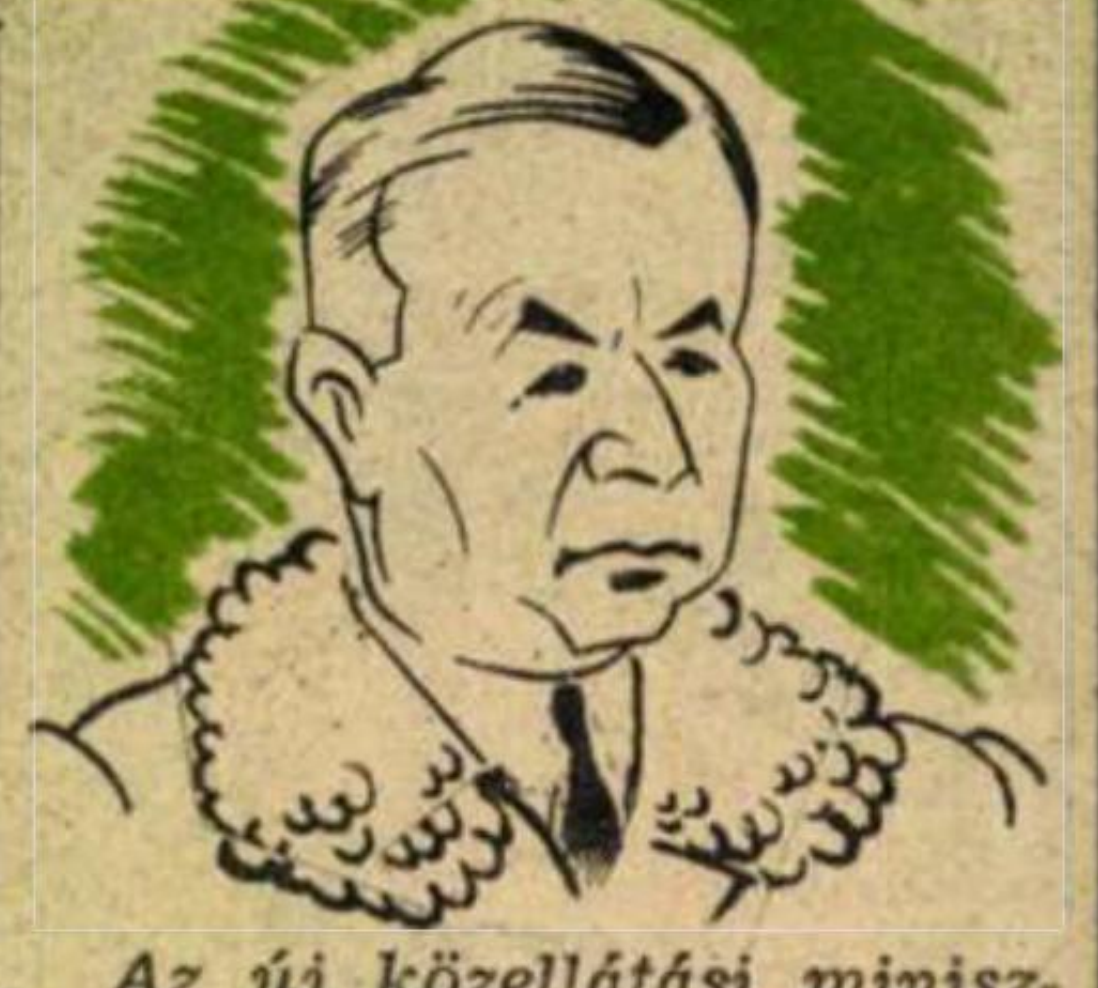

Az új közellátási miniszter, aki az élelmezési helyzetet egy hónapon belül rendbehozza, — vagy nem.

Értékes állat

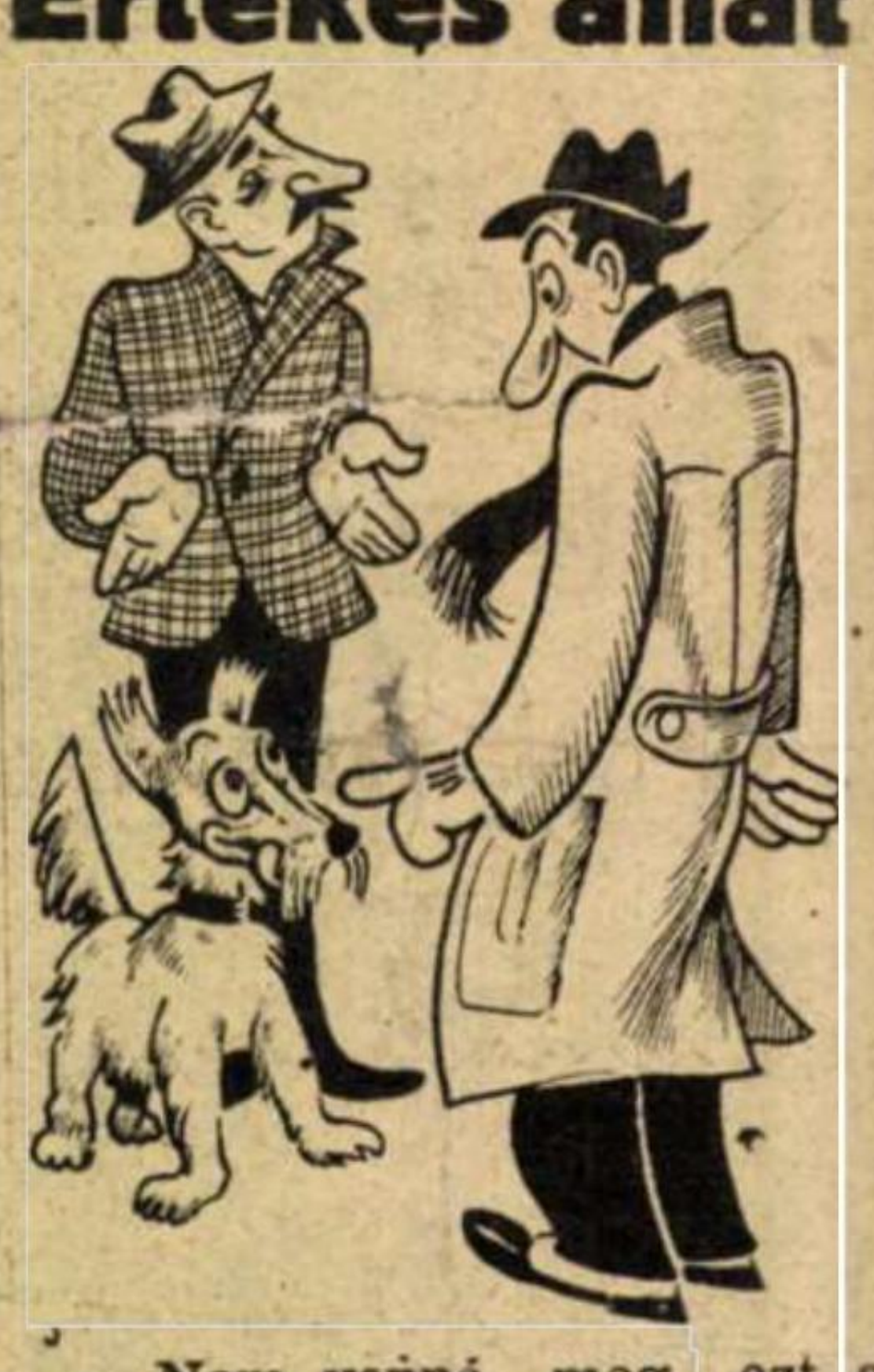

— Nem venné meg ezt a kutyát?

— Mibe kerül?

— Százhúszezer pengő.

— Ilyen drága?

— Igen. Ugyanis épp az imént evett meg egy egész libamáját.

Uj közmondás

Régi bölcsek azt ígérik:
Nem nőnek a fák az égig!
Ám úgylátom s ez bánt főleg:
A faárak égig nőnek!

Záróra előtt

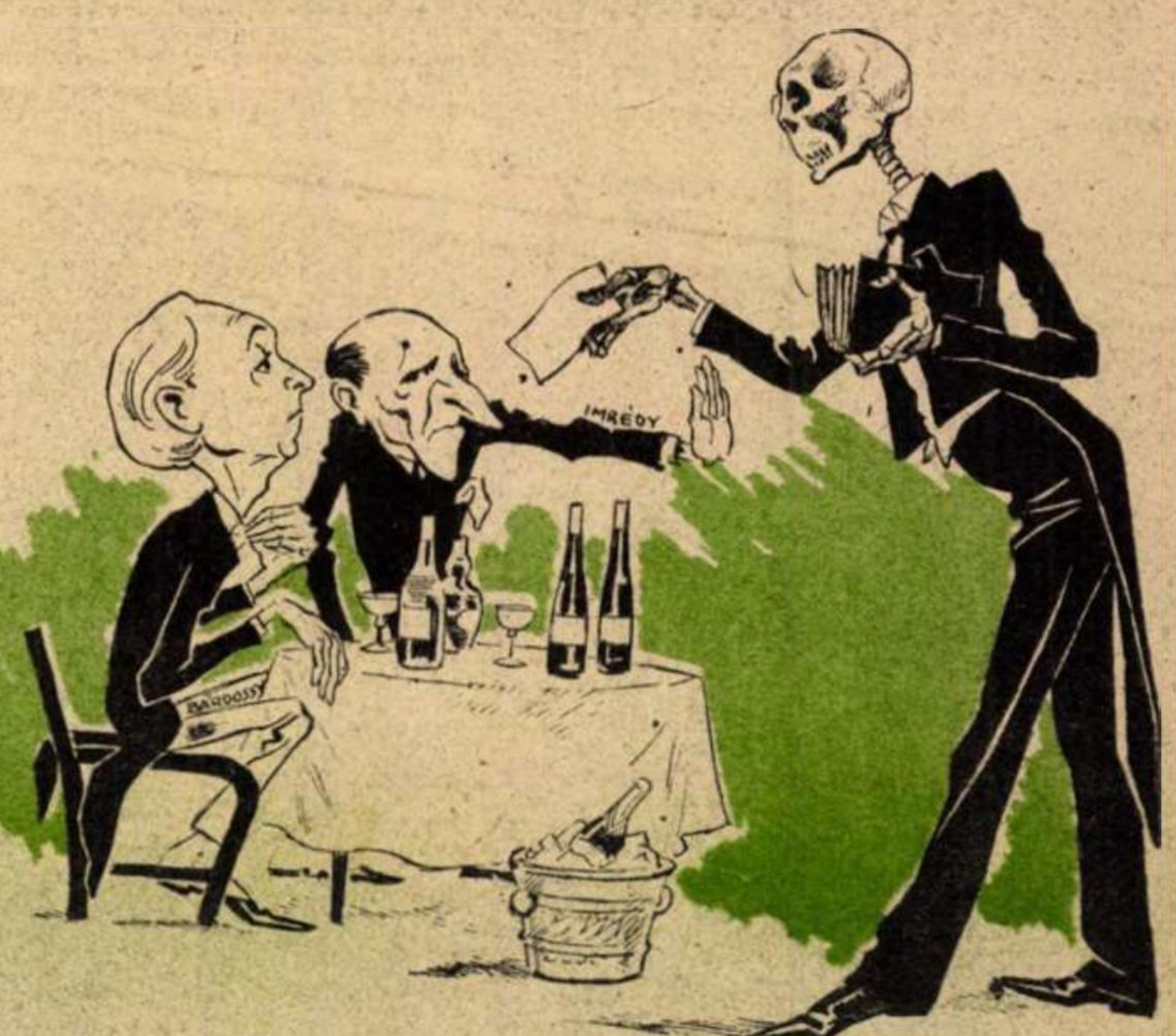

— Na kegyelmes urak, elég soká tartott a dáridó, most fizessenek!

Baj van oroszlánéknál

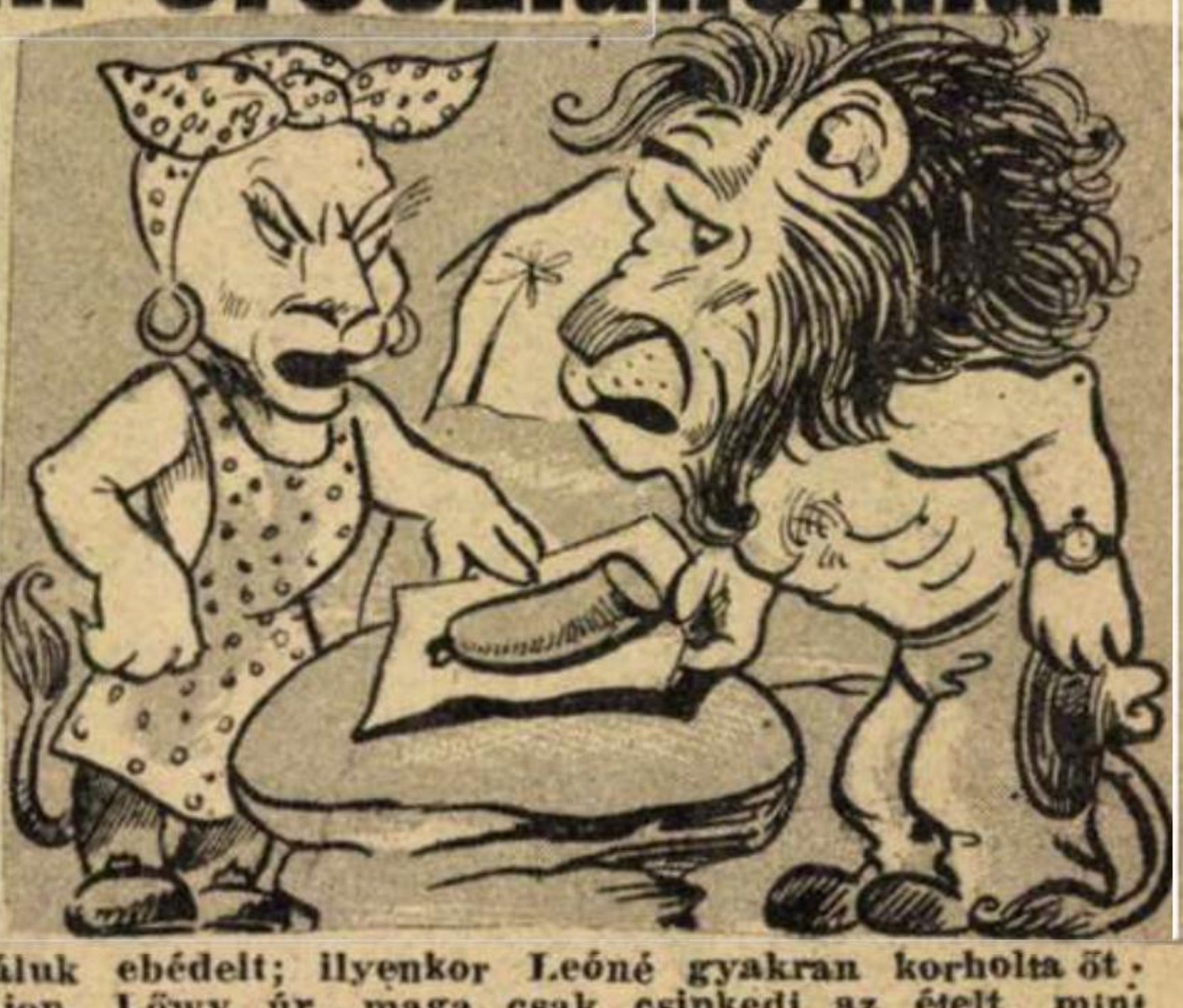

Oroszlán Leónak egyetlen gyengéje volt: az, hogy szeretett enni. Lőwy úr, a kollégája, aki a szomszéd barlangban lakott, gyakran hallotta, amint Leó szuszogva hazajött és a felesége megkérdezte:

— Mit hoztál, fiam?

Mire Leó sóhajtva:

— Ma böjtnapot tartunk szivem, csak egy ökröt hoztam villásreggelire, de hoztam utána egy kis desszertet is...

És elővett a zsebéből két borjut.

Lőwy úr néha náluk ebédelt; ilyenkor Leóné gyakran korholta őt.

— Na ne affektáljon, Lőwy úr, maga csak csipkedi az ételt, mint egy kis madár, egyen meg legalább még egy tehenet.

1944-ben azonban a sakálok kerültek uralomra a sivatagban, felrobbantották az összes oázisokat, azzal, hogy megvédik őket. Az egész csak egy pár hónapig tartott; de mire a sakálokat elszállították az állatkertbe, már nagyon leromlottak a viszonyok. Leó már kevésbé szuszogva jött haza.

— Mit hoztál, fiam? — kérdezte Leóné.

— Egy lovat — mondta Leó és kissé elpirult.

Másnap egészen összetörve jött haza Leó. A sörénye csapzott volt.

— Mit hoztál, fiam? — kérdezte Leóné és nagyon rossz sejtelmei voltak.

— Egy félpár csirkét — pirult Leó. — De majdnem otthagytam a fogamat. Egy falusi cserélővel akadtam össze...

A következő napon Leó olyan arccal lépett be a barlangba, hogy a felesége rögtön megérezte, hogy nagy baj van.

— Mit hoztál, fiam? — kérdezte balsejtelmektől gyötörve.

Leó nem mert ránézni a feleségére, úgy mondta:

— Egy negyedkiló szójakolbászt...

De erre már kijött Leóné a sodrából.

— Megőrültél? — bömbölte. — Nem szégyeled magad? Azt képzeled, hogy oroszlán létünkre ezentúl szójakolbászt fogunk enni?

— Dehogy fogunk — zokogta Leó. — Holnaptól kezdve hatezer pengő egy kiló...

Mennyi a szemét-pénz?

Legutóbb rendelettel szabályozták a vízdíjat és a kapupénzt, de nem történt intézkedés arravonatkozólag, hogy mennyi a szemétpénz? A Viceházmesterek Országos Szövetsége ezügyben illetékes helyhez fordult, ahol azonban azt a választ kapták, hogy kérdésükkel forduljanak a Nemzeti Bankhoz.

Ludas Matyi reggeli tornája

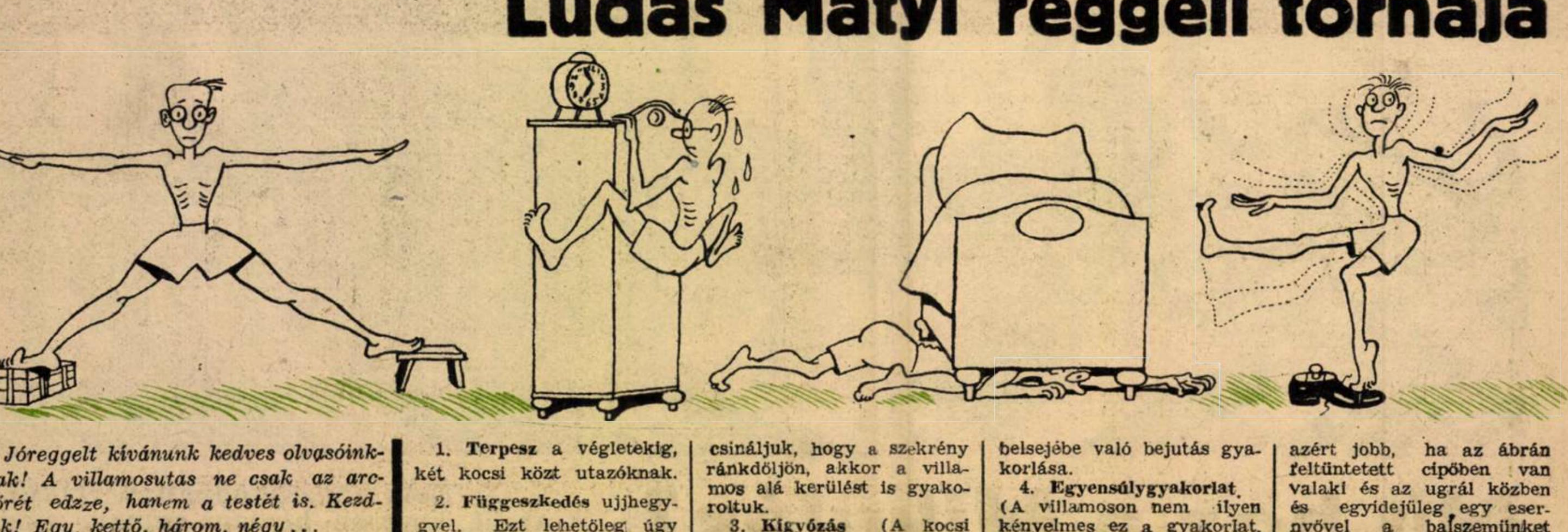

Jóreggelt kívánunk kedves olvasóinknak! A villamosutas ne csak az arcbőrét edzze, hanem a testét is. Kezdjük! Egy, kettő, három, négy...

1. **Terpesz** a végletekig, két kocsi közt utazóknak.

2. **Függeszkedés** ujjhegygyel. Ezt lehetőleg úgy csináljuk, hogy a szekrény ránkdőljön, akkor a villamos alá kerülést is gyakoroltuk.

3. **Kigyózás** (A kocsi belsejébe való bejutás gyakorlása.

4. **Egyensúlygyakorlat.** (A villamoson nem ilyen kényelmes ez a gyakorlat, azért jobb, ha az ábrán feltüntetett cipőben van valaki és az ugrál közben és egyidejüleg egy esernyővel a balszemünket

Petőfi-híd avatása

1.

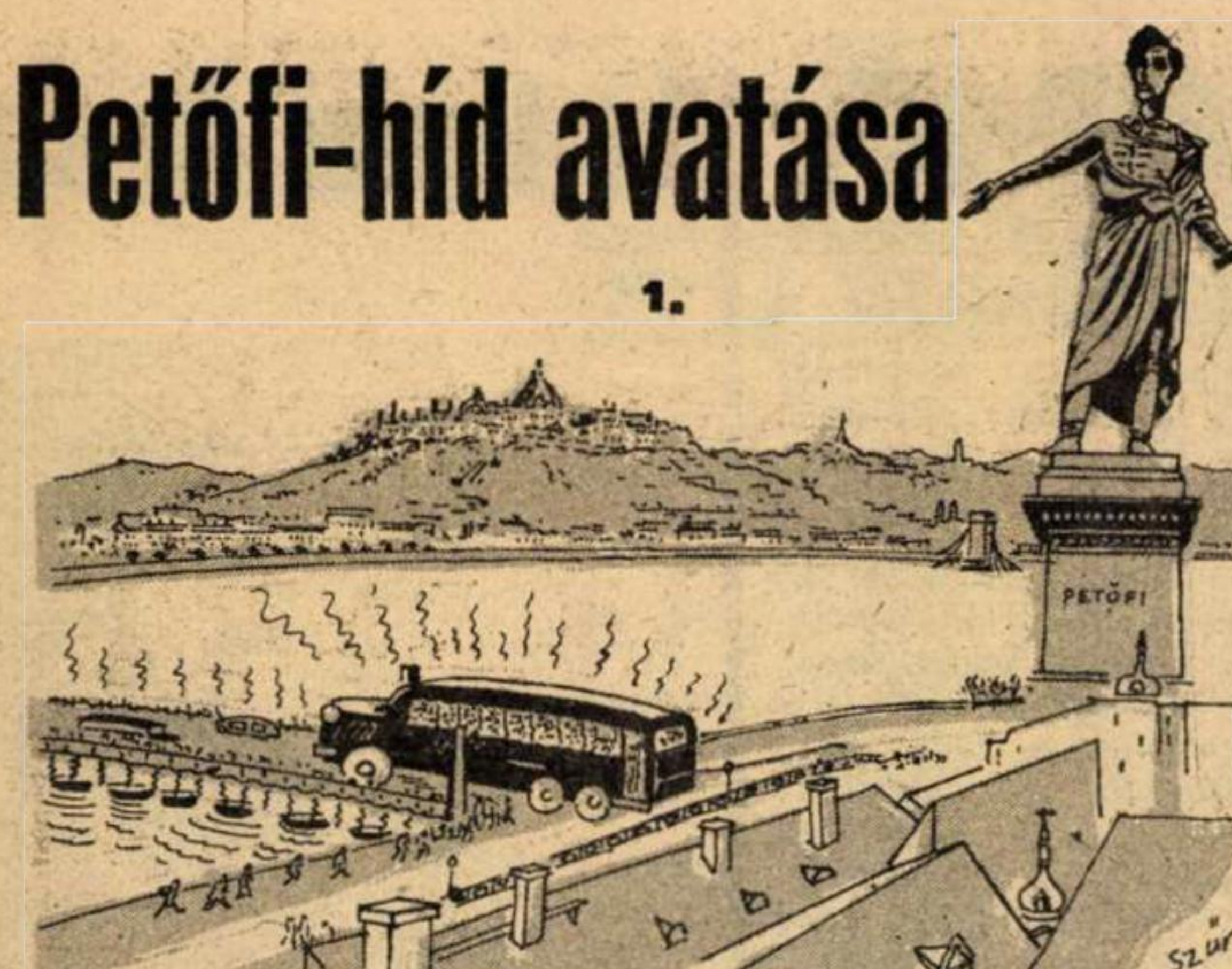

Reszket a hidacska, autobusz szállott rá...

2.

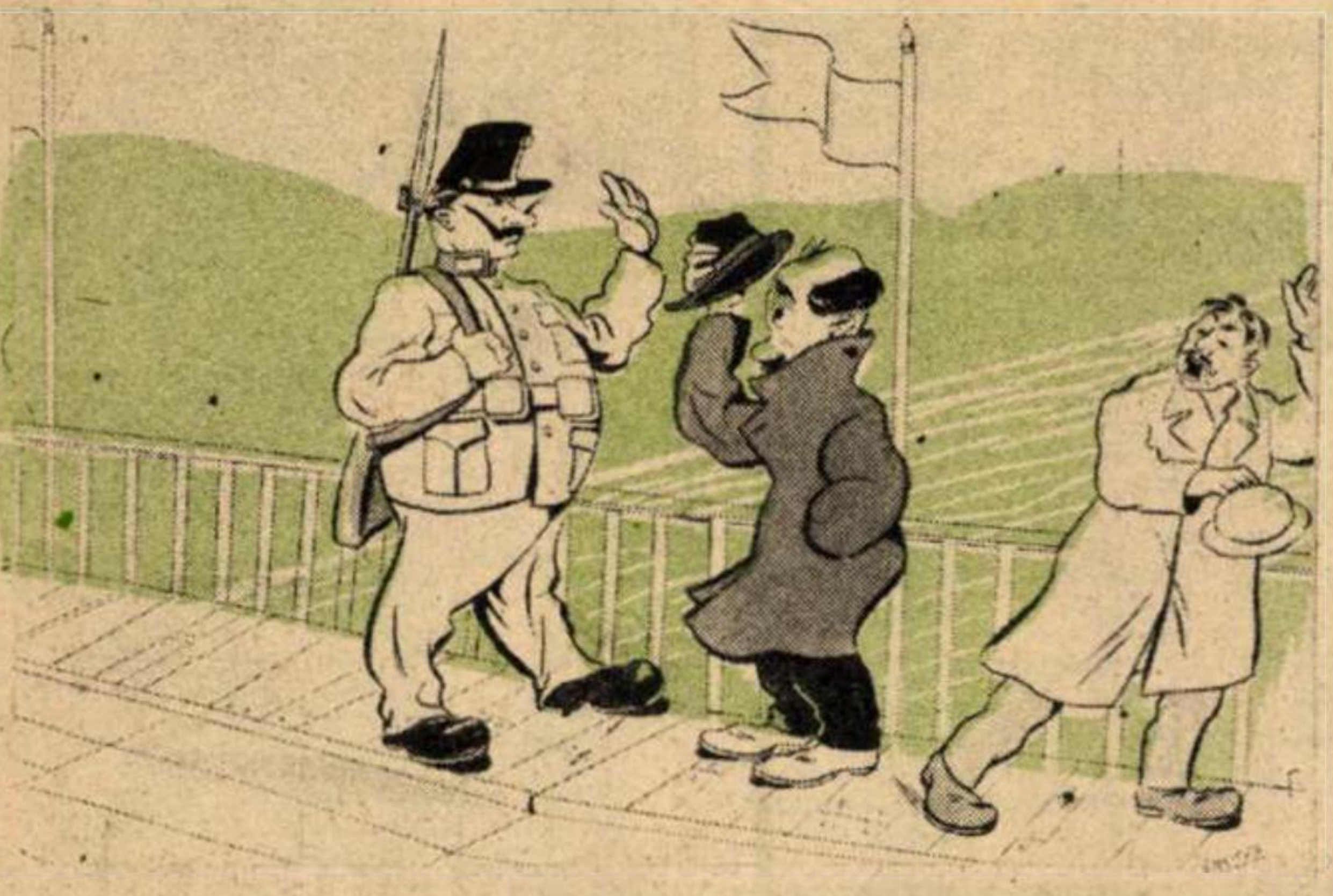

— Innen kezdve a Margit-hidon kell átmenni.

3.

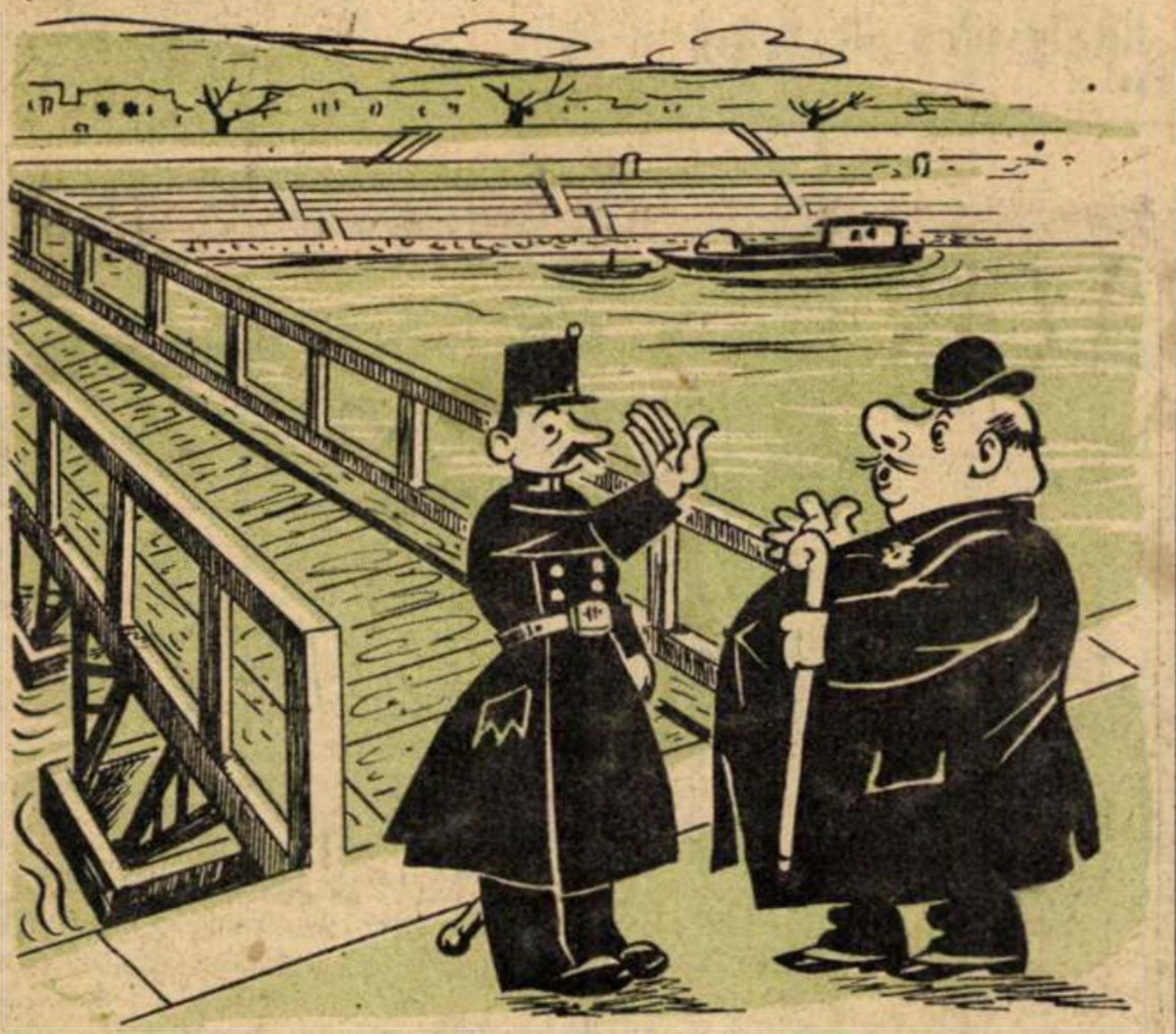

— Pardon, uraságod hány kiló?
— 96.
— Akkor csak a saját felelősségére mehet át!

Természetes ügymenet

— Képzelje, ezt a Hubert nem igazolták.
— Csodálom. Nem tudta bizonyítani, hogy fasiszta volt?

PESTI NAIV

— Mennyiért vette a cukor kilóját?

— Száznegyvenezerért.

— Borzasztó. Ugy látszik, mégis infláció lesz.

Nemes versengés

— Azt hiszem, én vagyok a világ legoptimistább embere.

Tegnap vettem egy szakácskönyvet.

— Az semmi! Én vettem egy csomag fogpiszkálót!

Még szerencse!

— Jól jön ez a nagy hideg!

— Miért?

— Elvonja az ember figyelmét a drágaságról.

1945

— **Fiacskám,** vettem két szinházjegyet szerda estére.

— **Ejnye...** Hát elfelejtetted, hogy szerdán vacsorázunk.

Sajátos szemszög

— Mondja, igaz, hogy Sokrates méregpohárral lett öngyilkos?

— Igaz.

— A szamár! Ahelyett, hogy halálrazabálta volna magát!

Kétségbeejtő

— Ez borzasztó, kérlek. Meg kellene csináltatnom a kályhámat, de a kéményseprő nem hajlandó eljönni.
— Miért nem?
— Azt mondja, fűtetlen lakásban nem dolgozik.

Tegnap délután a Rákóczi-úton elvesztettem

egy zsák ötpengőst

Kérem a megtalálót, hogy a zsákot küldje vissza, a pénzt megtarthatja. Cím a kiadóban

Tanítóköltemény

irta: Tabi László

Caius Marcus Hadrianus
Rómában élt régesrég.
Rabszolgakereskedő volt,
Ismert, harmincéves cég.

Caius Marcus Hadrianus
Szünet nélkül étkezett.
Az evésen kívül nem volt
Számára más élvezet.

Caius Marcus Hadrianus
Dőzsölt egész napon át.
Nyomban, ahogy megebédelt,
Kérte már a vacsorát.

Caius Marcus Hadrianus
Mivel elbírta a bolt,
Evett-ivott, dízselt-dőzsölt,
(Ez már ilyen korszak volt.)

„Caius Marcus Hadrianus!“
— Szólt egyszer egy remete
„Hitvány kéjenc vagy te csupán
S nem Jupiter remeke!

Caius Marcus Hadrianus!
Nemcsak az evés öröm!
Miért nem nézel kissé körül
Túl ezen a szűk körön?!

Caius Marcus Hadrianus!
A Tudomány, a Zene,
A Költészet nem vonz téged?
Hogy egyen meg a fene!

Caius Marcus Hadrianus!
Meglásd, hogy elkárhozol!
S inyenc tested (ez lesz veszted
Befogadja a Pokol!“

Caius Marcus Hadrianus!
Kirúgta a remetét,
S szólt, hogy találhatják már a
Róseibnit és pecsenyét.

*

Caius Marcus Hadrianus
Kerek nyolcvan évet élt,
S negyven évvel élte túl a
Fentemlített remetét.

AJÁNLÁS:

Ó, nyájas olvasóm, ha választanod kéne
Egy jó könyv és egy vacsora között,
Hadd a könyvet! Vár az! Ezerszer is inkább
Fogyaszd egészséggel el a sülttököt!

INTIM MURI

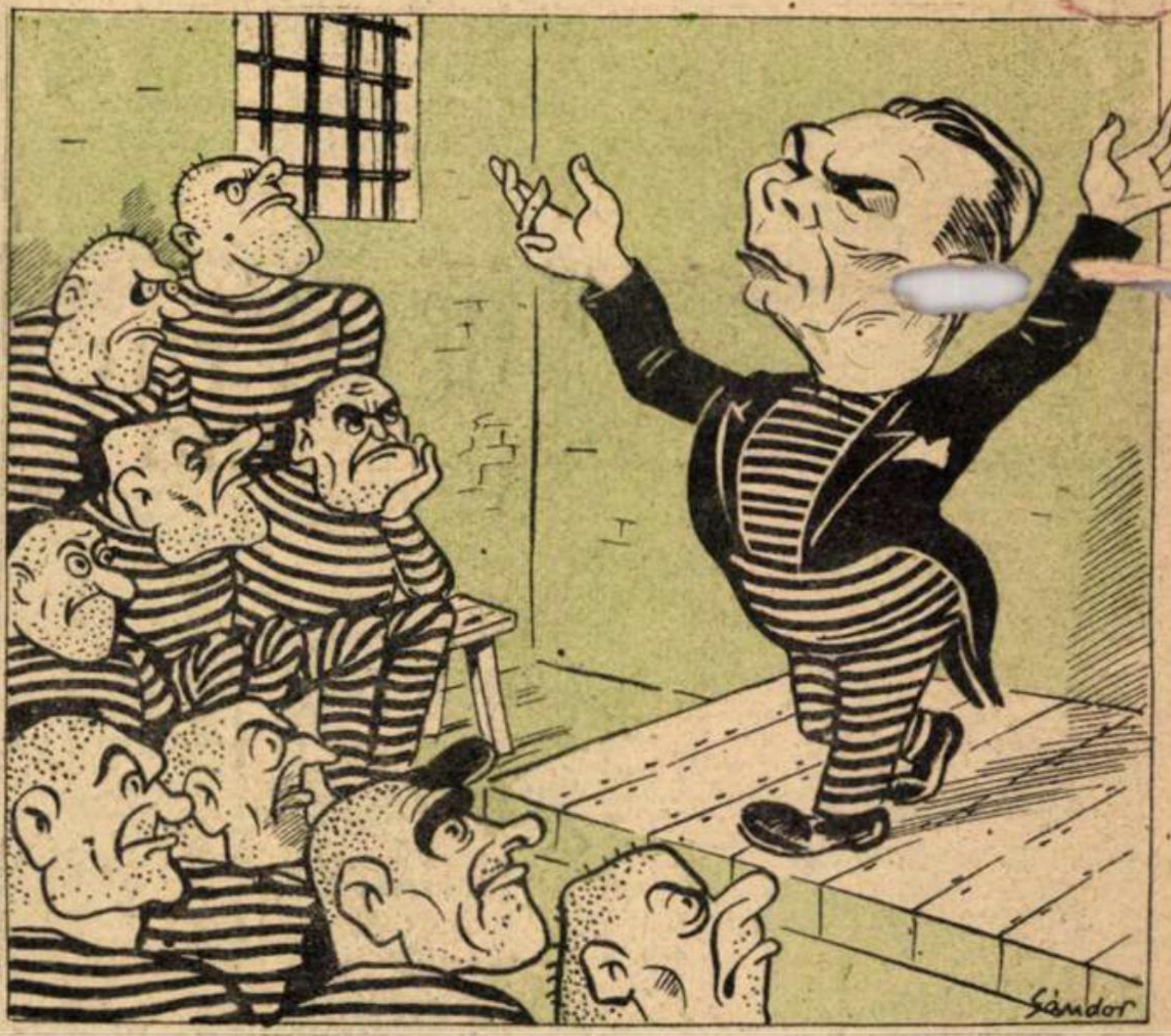

— Nézze, kolléga úr, hogy tud ez a Kiss Ferenc!

— Veszem észre. Még ő is a saját művészetének a rabja lett...

BSzKRt utasok számára

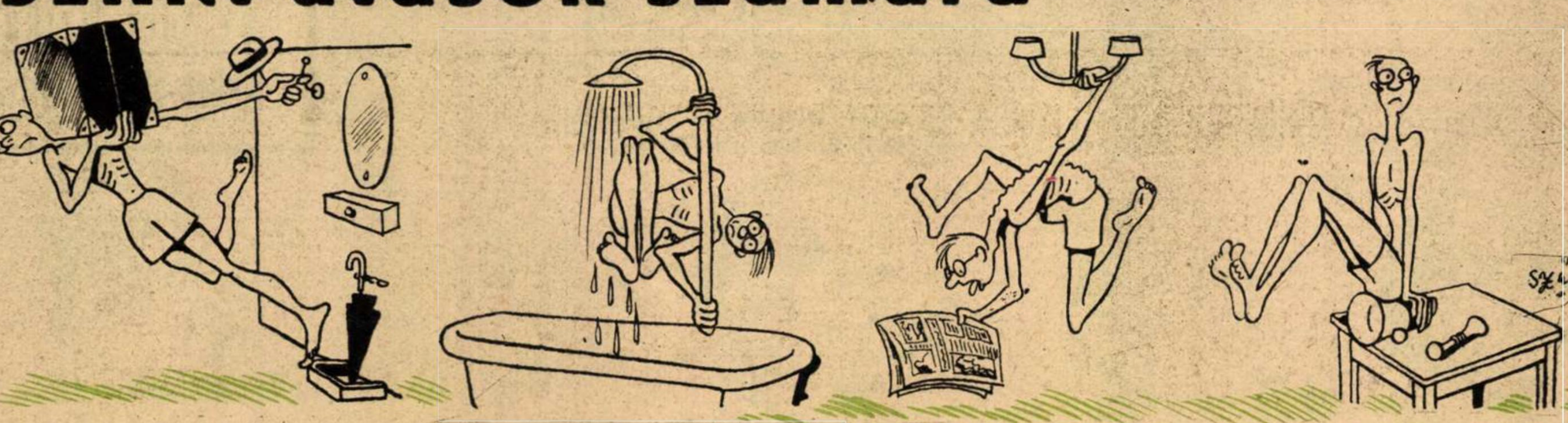

nyomkodják. Ha nincs esernyő, jó a bambuszbot is.)

5. **Pihenésül** egy könnyebb gyakorlat. Függeszkedés félkézzel negyedlábon. (A rajtunk lógó másik embert a gyakorlatnál a bőrönd helyettesíti.)

6. **Esőgyakorlat,** esetleg leeső gyakorlattal összekötve.

7. **Ujságolvasási gyakorlat.** Fasiszta sajtóterméket ilyen pózban ne olvassunk, mert az nagyon veszélyes.

8. **Lovagló-izomerősítő-gyakorlat** ütközőutasok számára. Ez a gyakorlat nem fenékig tejfel.

Frissen, kedves olvasóink, frissen, jaj de magas, jaj de magas, ez a vendégfogadó, egy, kettő, három, négy...

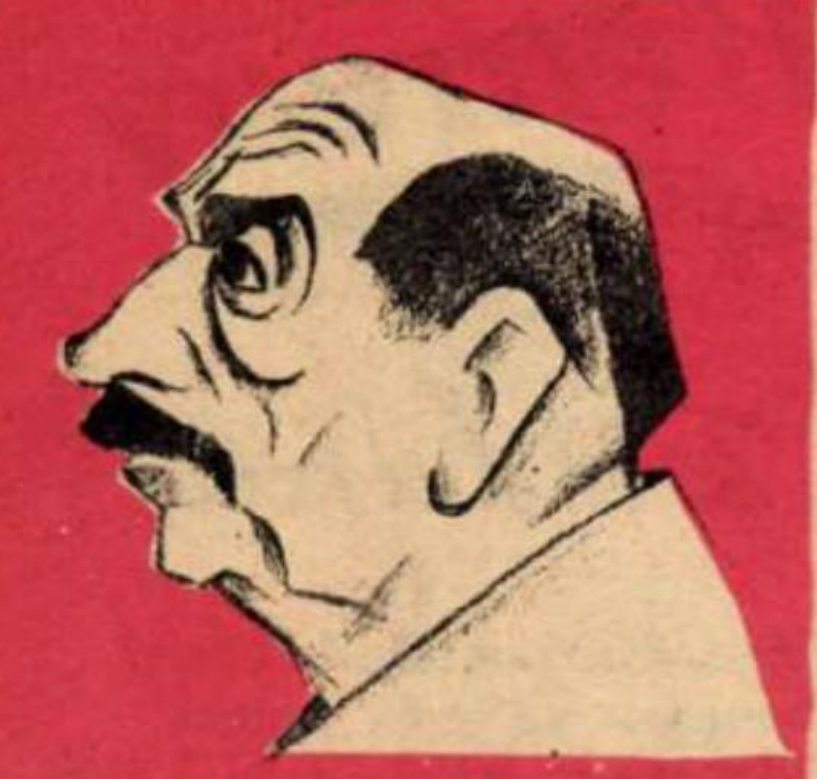

Hóman Bálint

Ilyen címen írt egy könyvet:
„Magyarország történelme,"
Hogy mi történt, azt már látjuk —
Na de hol volt itt az elme?

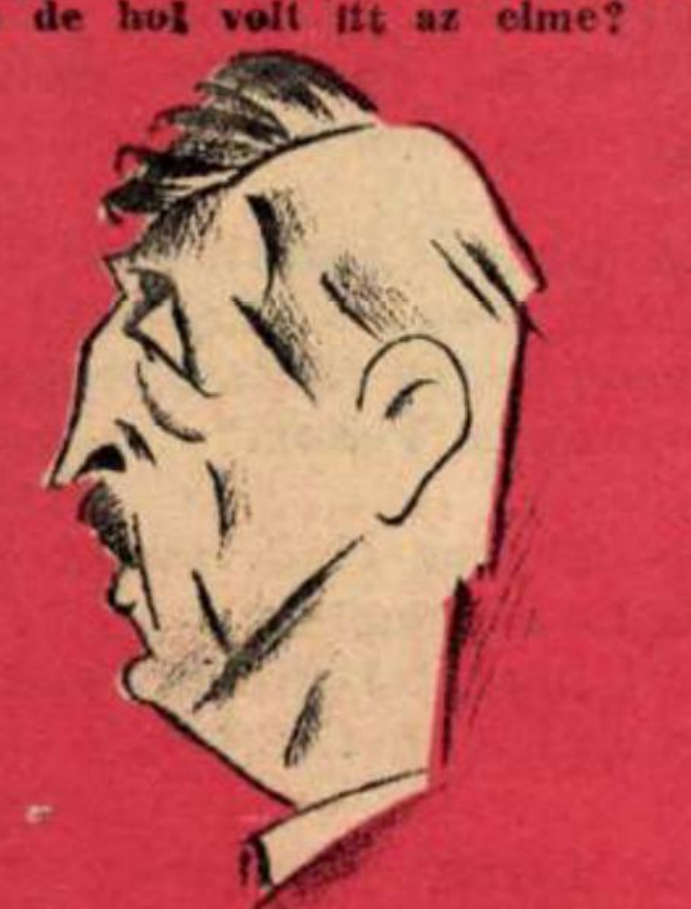

Csia Sándor

Kormányzótanácsi tag volt,
Véreskezű kemény zsarnok,
(Értelj hozzá, hisz' tavaly a
Beszkártnál volt hivatalnok . . .

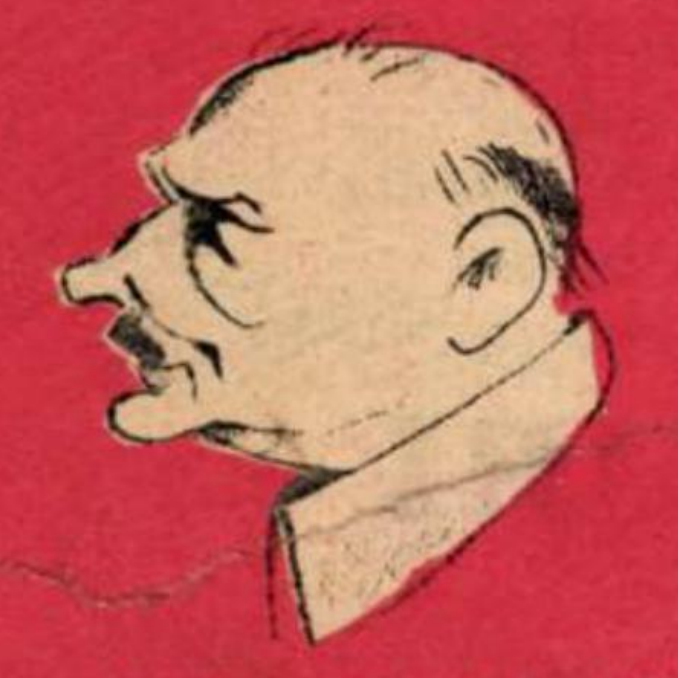

Budinszky László

Igazságügy-tárcája volt,
Mikor úr volt itt a gazság,
De ma csupán ügye van már,
Mert visszajött az igazság . . .

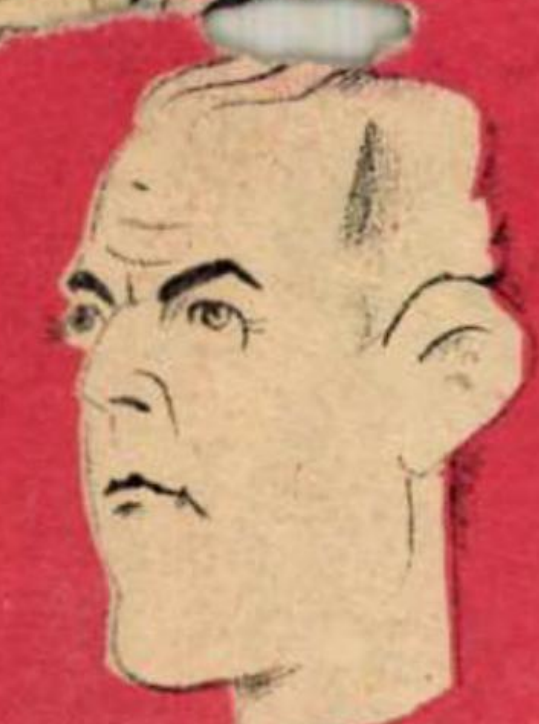

Zöldi Márton

Ha kopogtat a pokolban,
Felszisszen a sátán: „Földi
Ember nem fogott ki rajtam,
De lepipált ez a Zöldi . . ."

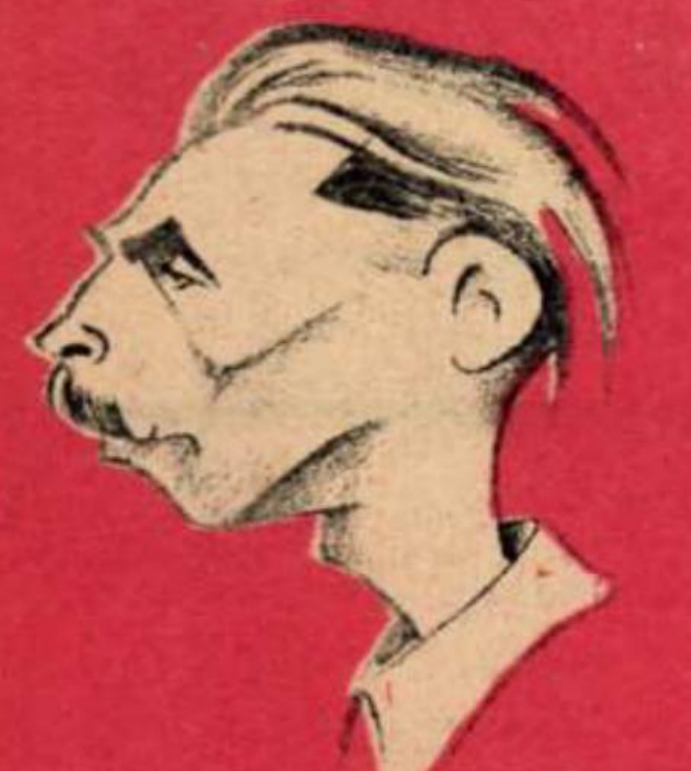

Görgey Vince

Ez az úr Görgey Vince,
Félelemtől arca meszes,
Azt gondolja: „Inkább eszes
Lettem volna és nem SS . . ."

Egy sóvagón kalandjai

a Józsefvárosi-pályaudvaron

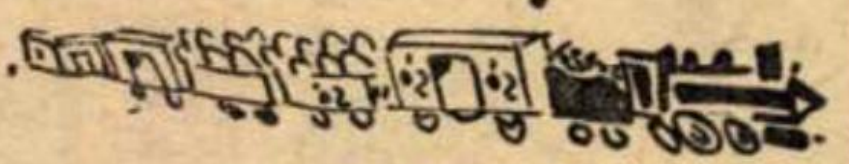

A sóvagón megérkezett a Józsefvárosi pályaudvarra.

Az esti órákban hatalmas tömeg gyűlt a vagón köré. A félénkebbek megkérdezték:

— Szabad ebből a sóból venni?

— Hát hogyne. — világosították fel őket. — Másképp miért tették volna ide? Én tudom, mert vendéglőben szoktam étkezni. Csak az nem tetszik nekem, hogy egy ilyen ócska rozsdás vagónba teszik ki a sót. Nincs egy rendesebb, gusztusosabb sótartója a MÁV-nak?

A tömeg egyik tagja kimarkolt egy csipet sót:

— Pardon, — mondta. — Csak a nyilasjelvényem helyét akarom behinteni vele.

Néhányan vajaskenyeret vettek elő és falatozni kezdtek. A tömegben mindvégig a legudvariasabb volt a tónus. az egyik úr például odaszólt a szomszédjának:

— Bocsánat, hogy zavarom, lenne olyan kedves, egy kis sót ideadni?

Mire a szomszédja, aki szintén előzékeny úriembernek látszott, kedves bólintással átnyujtott neki három zsák sót. Először az egész vagónt eléje akarta tolni, de az nem sikerült.

Egyetlen ember volt a társaságban, akinek a modora nem volt kifogástalan, ez mindjárt egy lovaskocsival hajtott oda a vagónhoz és kezdett felrakodni.

Azzal védekezett a rendőrségen: kelkáposzta volt otthon.

HŐGÁTA

A SZÉNGAZDÁLKODÁSI TANÁCS LAPJA

35-45 fokos

a meleg Batáviában ilyenkor novemberben, s innen a kellemesen temperált Budapestről minden részvétünk a derék batávok felé száll. 35 fokos meleg nem csekélység. Kesztyűben, sállal a nyakon szinte elviselhetetlen hőség. A trópusi ember úgy segít magán ebben a kétségbeejtő helyzetben, ahogy tud. Egyszál alsóneműben, fehér turbánnal a fején szalad ügyesbajos dolgai után, s közben irígykedve gondol Budapestre, ahol a fűtetlen szobákban végignevetredve lehűthetné tikkadt testét.

Az ilyen nagy hőség természetesen bénítólag hat még az agyvelőre is. Ennek következtében nem akad olyan bátor államférfi, aki meg tudná szervezni a közellátást. Nem csoda, ha a lakosság ilyen körülmények között kielégítően tud táplálkozni. Hogy ennek milyen vége lesz, azt mindenki sejtheti.

A trópusi meleg következtében a trópusi ember szellemi fejlődésében sajnálatosan visszamaradt. Minden életműködése az evésben, ivásban, alvásban, szerelemben nyilvánul meg. Az atombombát, sorbanállást, közmunkaváltságot Batáviában nem ismerik.

Ha tehát fázunk is, de megvan az eredménye!

Mivel fűtsünk?

Ilyenkor, a hidegebb idő beálltával gyakran felmerül a gondolat: valamivel fűteni kéne. De ha még meg is van az ehhez szükséges kályha, gondot ad az a kérdés: mivel fűtsünk?

A papír 1, 2, 5 és 10 pengősök jól égnek, de csak kevés kalóriát adnak. Újabban beváltak a spájzok polcai, amelyekhez ha kellő mennyiségű zongoraszéket keverünk, kellemes és olcsó fűtőanyagot nyerhetünk.

Akinek zongoraszékre nem telik, jól fűthet szalmakalapokkal is. Ebben az esetben csak arra kell ügyelnünk, hogy a szalagokat levegyük, mert a szalagok füstölnek.

Végül nagy közkedveltségnek örvend újabban a tökmaghéj. 40—50 kiló tökmaghéjjal egy kisebb cselédszobát már be lehet fűteni.

A magyar társadalom most Vas Zoltántól várja a tökmaghéjak egyenletes elosztását.

A tüzelőanyag-ellátás szüneteltetése

A BSzKRT mintájára a Széngazdálkodási Tanács úgy határozott, hogy a tüzelőanyag-ellátást december 1. és május 15-e között szünetelteti. Ha a helyzet nem javul, további korlátozások várhatók.

HIREK

A NYUGATI PÁLYAUDVARRA tegnap 15 vagón műjég érkezett. A szerelvényt nem fosztották ki.

A TÖRVÉNYSZÉK az elmult héten 138 házasságot bontott fel kölcsönös elhidegülés címén.

KÜLÖNÖS BALESET Csepacsek Rezső Ménkő-utcai lakos tegnap délután cserépkályhához dült melegedni. Odafagyott.

Bőrkabátért, bundáért, szövetért
Selt és kellékért, mindenfajta férfiruháért horribilis árat fizet
Kereskedelmi Vállalat, Király-ucca 50. szám
Telefon: 420-731

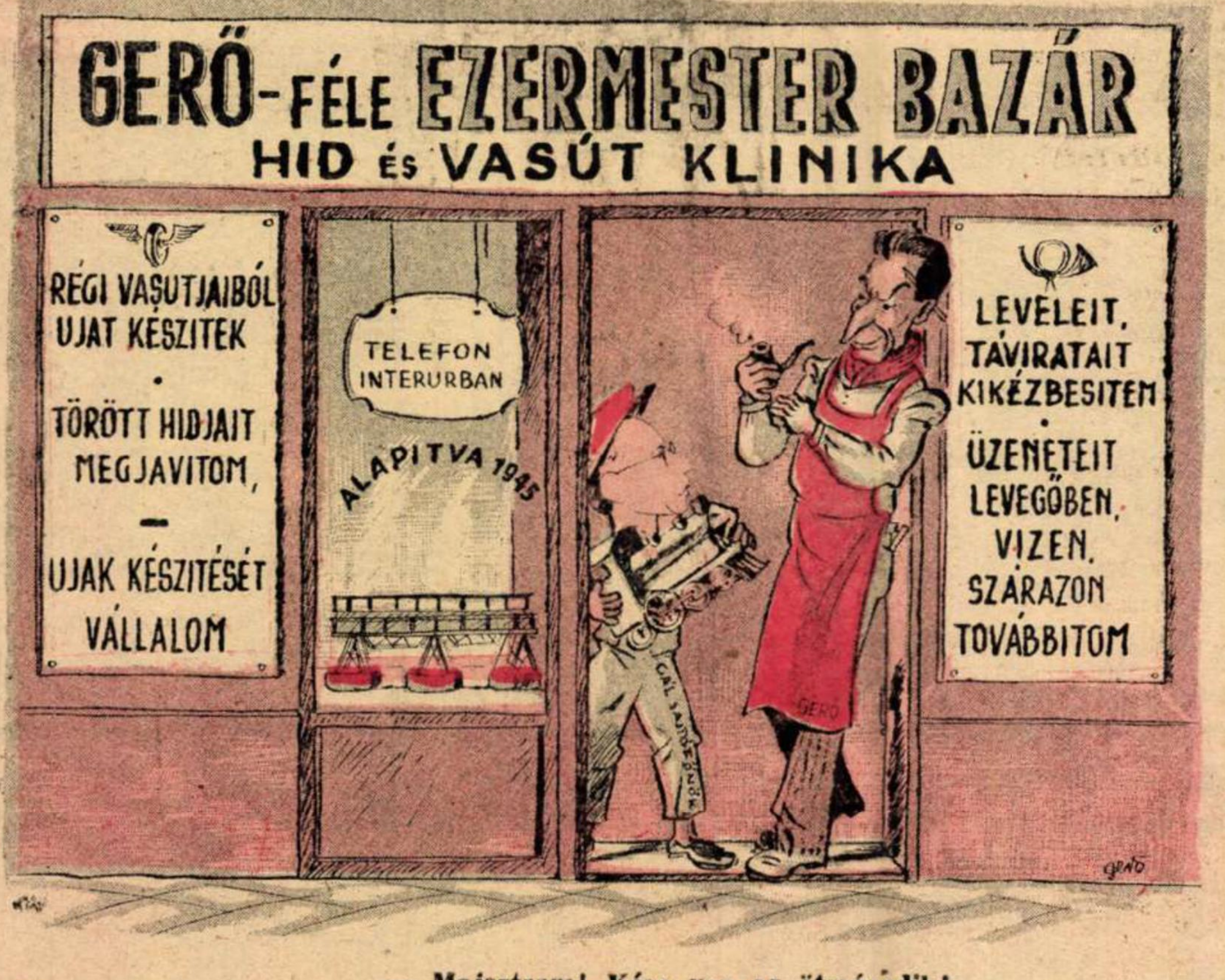

GERŐ-FÉLE EZERMESTER BAZÁR
HID ÉS VASÚT KLINIKA
RÉGI VASUTJAIBÓL UJAT KÉSZITEK
TÖRÖTT HIDJAIT MEGJAVITOM,
UJAK KÉSZITÉSÉT VÁLLALOM
TELEFON INTERURBAN
ALAPITVA 1945
LEVELEIT, TÁVIRATAIT KIKÉZBESITEM
ÜZENETEIT LEVEGŐBEN, VIZEN, SZÁRAZON TOVÁBBITOM
GERŐ
GENÓ

— Majsztram! Kész van az ötszázadik!
— Jól van fiam, tedd a többihez!

Az igazi Dzsungel nem Indiában van

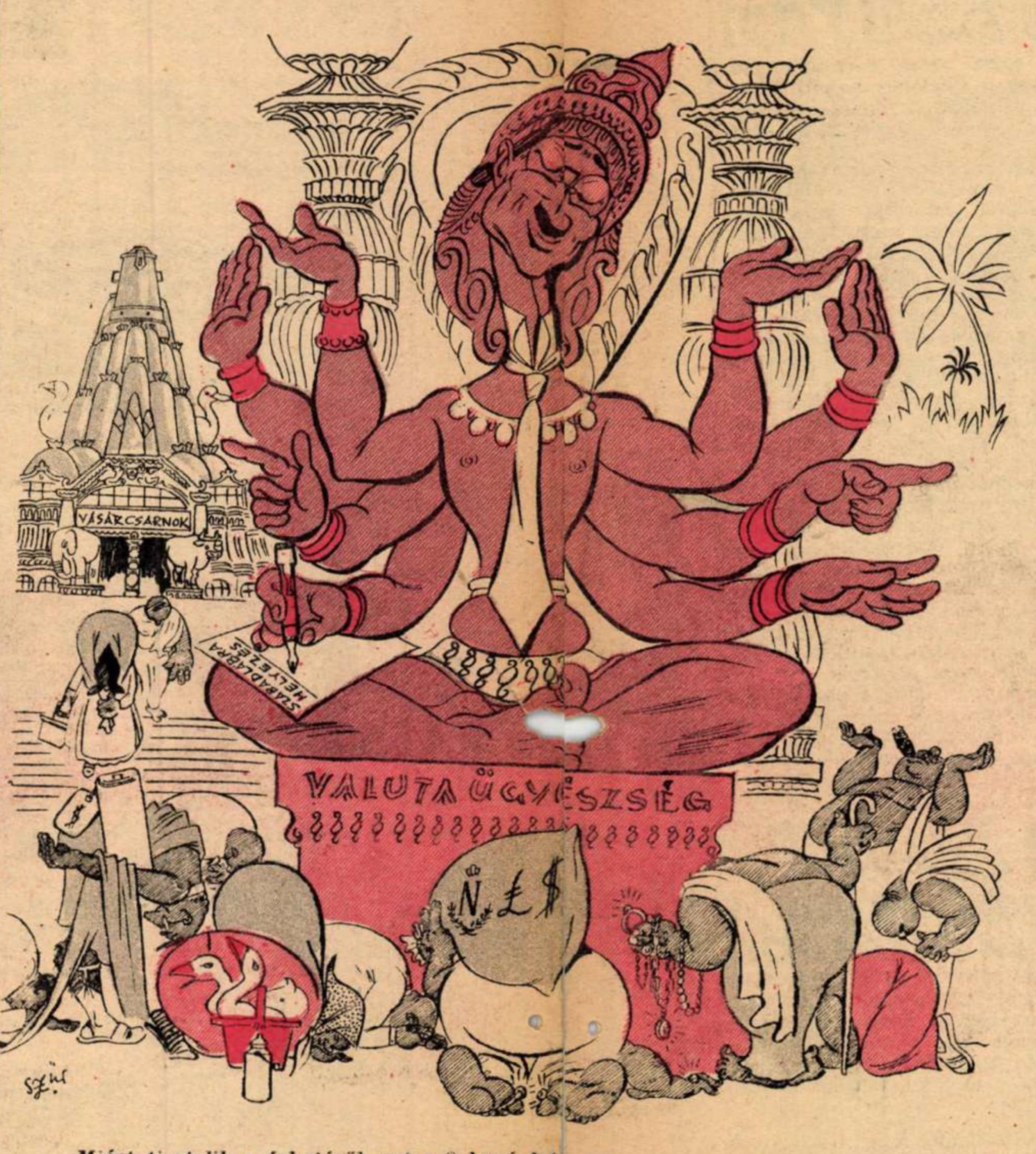

— Miért tisztelik a feketézők ezt a 8 karú Istent?
— Mert mind a 8 karjával szabadlábra helyezi őket!

Levél a Népbírósághoz...

Írta: Pártos Jenő

Ne tessék nevetni
habár nevetséges,
hogy a lehetetlen
néha lehetséges!
Akad hébe-hóba
olyan írnivaló,
melyben humor is van,
mégis sírnivaló!

Tárgyalások folynak
országrombolásról,
száz és százezreknek
deportálásáról . . . !
Ne tessék nevetni,
— ez a sírnivaló —
mivel kiderül most,
mi az igaz való?!

Itt a volt miniszter,
(figyeljünk a szóra)
„Vagonirozás volt? . . .
nem is tudtam róla!"
Itt a német követ
— rejtély előtt állunk —
ő is csak azt vallja:
„Hatte keine Ahnung!"

Itt a magyar „führer"
a nagy hungarista . . .
itt a sváb vezető
sunyi volksbundista . . .
A volt sajtófőnök . . .
mind azt válaszolja:
„Vagonirozás volt? . . .
nem is tudtam róla!"

Igy a gödöllői
volt főszolgabíró . . .
Igy a „Magyar Futár"
humanista író . . .
Igy vall a Gestapo
hírhedt besúgója:
„Vagonirozás volt? . . .
nem is tudtam róla!"

Tisztelt Népbíróság
tegyünk igazságot:
tüstént tartóztassák
le a zsidóságot!
Ne csikarják ki a
bűn-vallomást mástól . . .
csak a zsidók tudtak
vagonirozásról!

Egy pesti kávéháztulajdonos

az idei fizikai Nobel-díj esélyese

Tudományos körökben hetek óta beszélnek arról, hogy Stopacsek Jenő, a Marabú-kávéház tulajdonosa fogja az idei fizikai Nobel-díjat megnyerni. A legutóbbi időkig az volt a közhiedelem, hogy az atomrobbantásból származó elektronok a test legkisebb részecskéi. A napokban fizikusokból álló bizottság vizsgálta meg a Marabú-kávéház cukoradagjait, s megállapította, hogy ezek az adagok az elektronoknál jóval kisebbek. Stopacsek Jenőt a Nobel-díjra ajánlják.

Az emberiesség nevében:

ELÉG VOLT!

A Ludas Matyi főmunkatársa megtekintette az „ÉSZAK-MUCSA" szellemi munkatábort

Csak kevesen tudják, hogy az analfabéta nyilasvezetők és pártszolgálatosok számára illetékes hatóságok ÉSZAK-MUCSA néven szellemi munkatábort rendeztek be. Lapunk munkatársa a hatóságok engedélyével megtekintette a tábort és most felindult lélekkel kiáltja a belügyminiszter felé: Elég volt! Mindennek van határa!

Késsel és villával kell enniök a paprikáscsirkét!

Éppen ebédidőben érkeztünk meg. A gondosan megterített asztal mellett 24 nyilas körzetvezető ül. Jajgatásuk, szivettépő zokogásuk a velőnkbe hasított. Kisérünk magyarázattal szolgált:

— Csak reggel és így 3 óra tájban kapunk enni, de legtöbbnyire csak paprikáscsirkét nokkedlivel. Csak késsel és villával ehetnek. Rettenetesen sokat szenvednek.

— Na és, ha valamelyik mégis kezébe veszi a csirkecombot?

— Kemény fenyítésben részesül. Tegnap előfordult egy ilyen eset. Az illetőnek másnap reggelre meg kellett tanulnia az integrálszámítás alapelveit.

Megállunk egy fiatalember mellett és megszólítjuk.

— Maga miért került ide?

— Embereket kisértem a Dunához.

— Kellett ez magának?

Előbb némán néz maga elé, azután kitör belőle a zokogás:

— Nem bírom ezt tovább! A húsdarabok állandóan csuszkálnak a tányéron! Én nem akarok „oda" kerülni . . .

— Mi az az „oda?" — kérdezzük kisérőnktől.

— Majd meglátja, szerkesztő úr . . . — feleli titokzatos mosollyal. — Egyelőre csak annyit mondok, hogy „oda", fenyítettek kerülnek.

Meglepő tünetek

Kisérőnk a továbbiakban elmondja, hogy a szellemi munkatábor programja nagyon megerőltető s ez az oka, hogy az elmúlt héten két öngyilkossági kisérlet is történt.

Reggel 8 órától 10 óráig dr. Felhő Ede egyetemi tanár tart előadást az internáltaknak **az égitestek ekliptikájáról.**

10 órától 11 óráig görög nyelvlecke van. Ezután az internáltak másfélórán át **köbgyököt vonnak** hatjegyű számokból. Azok, akiknek fegyelmi büntetésük van, nyolcjegyű számokból. Félegytől ebédig mindenkinek meg kell tanulni egy **ófrancia népballadát,** helyes kiejtéssel. Ebéd után kétórás előadást hallgatnak, valamilyen filológiai vagy etimológiai kérdésről. Utána vetitettképes előadás következik **Dél-Amerika flórájáról és faunájáról.**

Aki elájul, azt természetesen fellocsoljuk. Másfélórás logaritmus-számítással telik az idő vacsoráig. Lefekvés előtt mindenkinek el kell mondani húsz rendhagyó orosz igealakot.

— De — kérdjük — mi történik azzal, aki nem tanulja meg mindezt? Például aki nem figyel oda az előadásokra?

Megint halljuk a rejtélyes választ:

— Az „oda" kerül . . .

Pokoli kínlódás

Egészen felcsigázva érkezünk a titokzatos helyre. Egy párnázott ajtó előtt áll meg kisérőnk. Bentről idegtépő jajgatás hallatszik. Feltárul az ajtó és belépünk. A látvány szörnyű. Verejtékező nyilasok hevernek a földön jajgatva, zokogva. Egy emelvényen pedig kamarazenekar játszik. Kisérőnk a fülünkbe súgja:

— Brahms cisz-moll prelüdjének negyedik tétele . . . Reggel nyolc óra óta játsszák egyfolytában . . .

— És muszáj őket megbilincselni?

— Igen, különben befogják a fülüket.

Elborzadva hagyjuk el a helyiséget.

Nem túlzás ez, uraim?

(tabló)

Fel, fel vitézek!

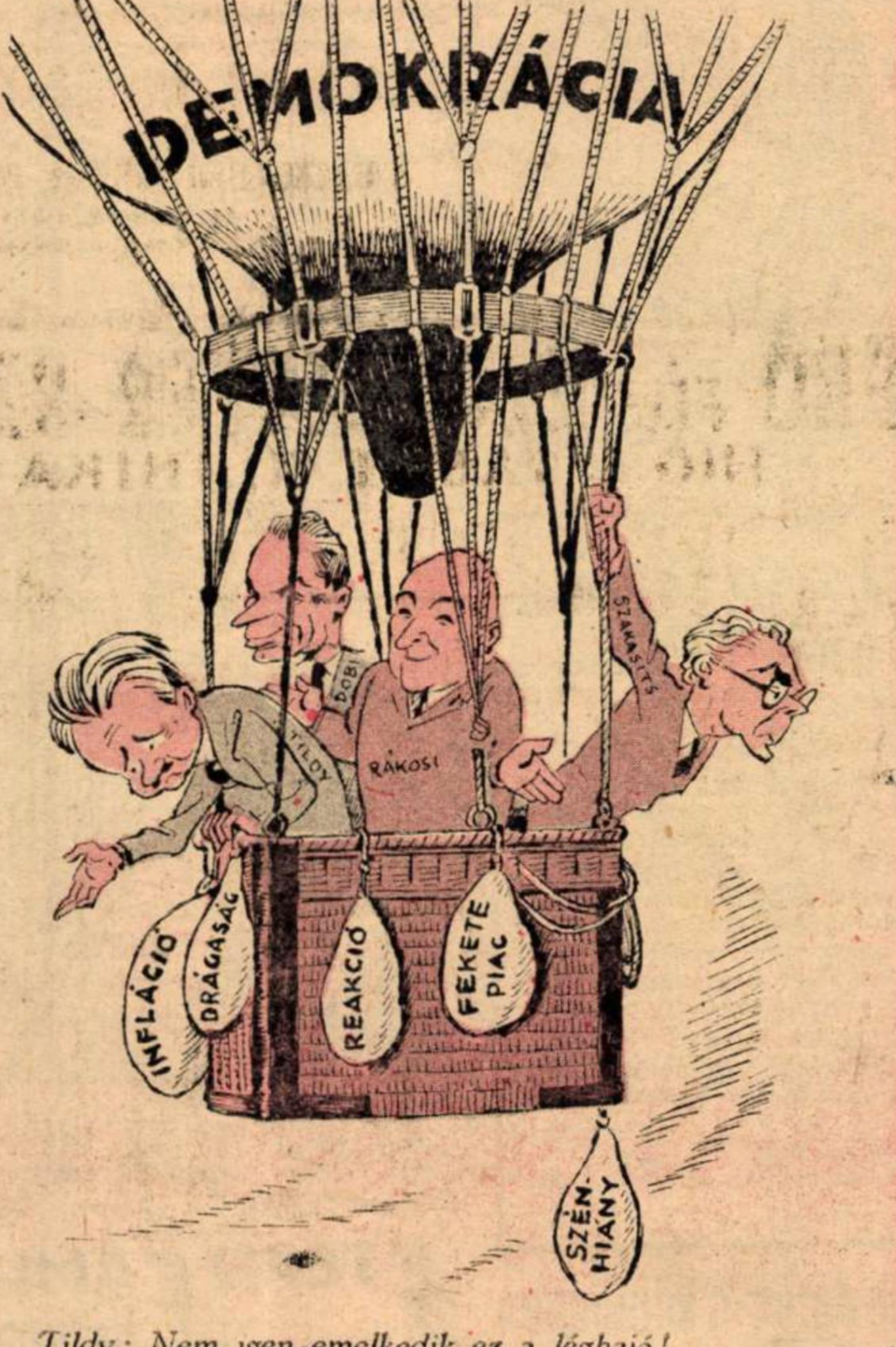

Tildy: Nem igen emelkedik ez a léghajó!
Rákosi: Dobjuk csak ki a terhelést! Majd emelkedünk

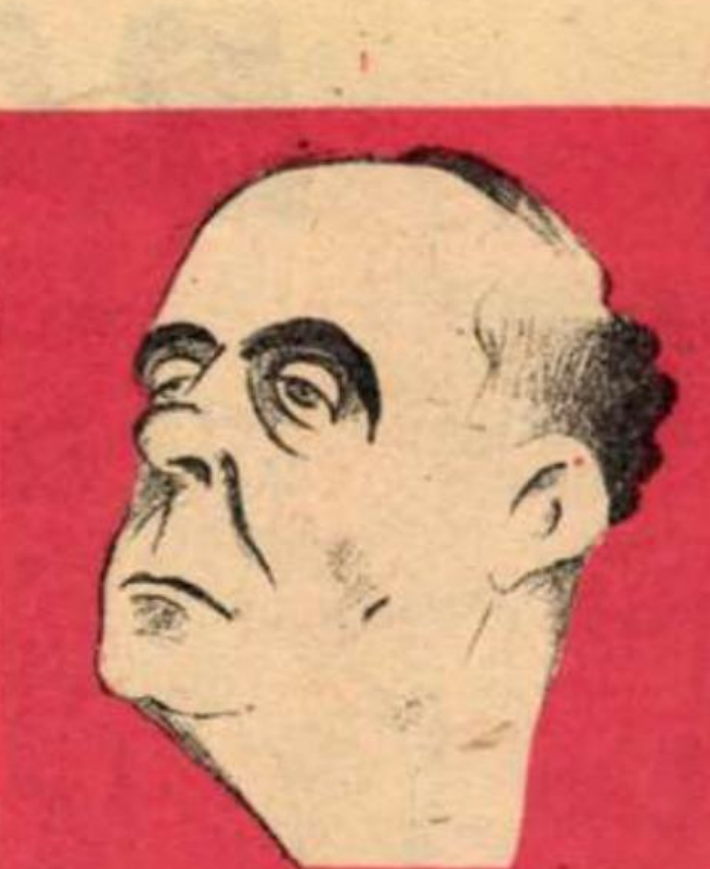

Szálasi Ferenc

Szálasi mint nemzetführer
Szép kis pocakot eresztett,
Zokniján ő viselt nyilat
S mi viseltük a keresztet . . .

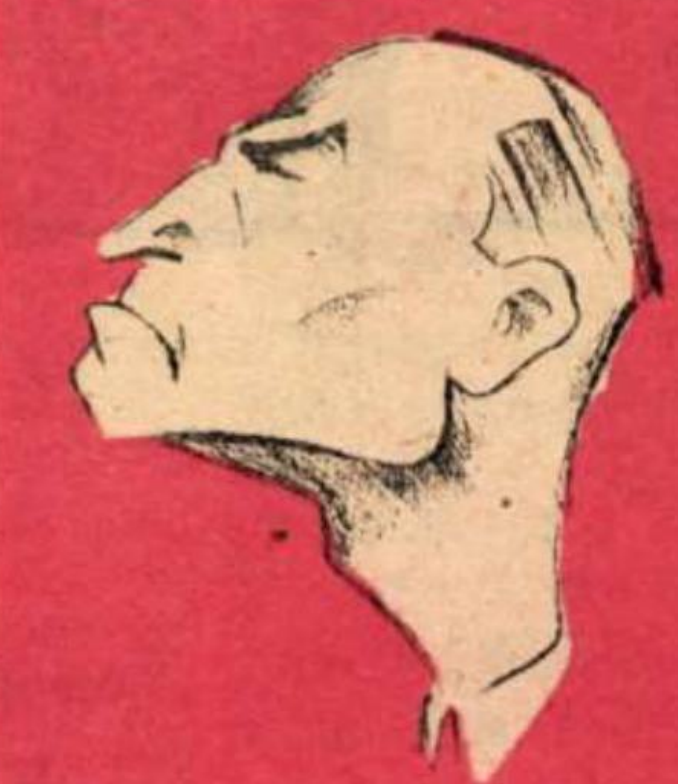

Hubay Kálmán

Hubay úr szintén zenész
Fritzeink gárdájában:
Másodhegedűs volt egykor
A zöld csorda csárdájában.

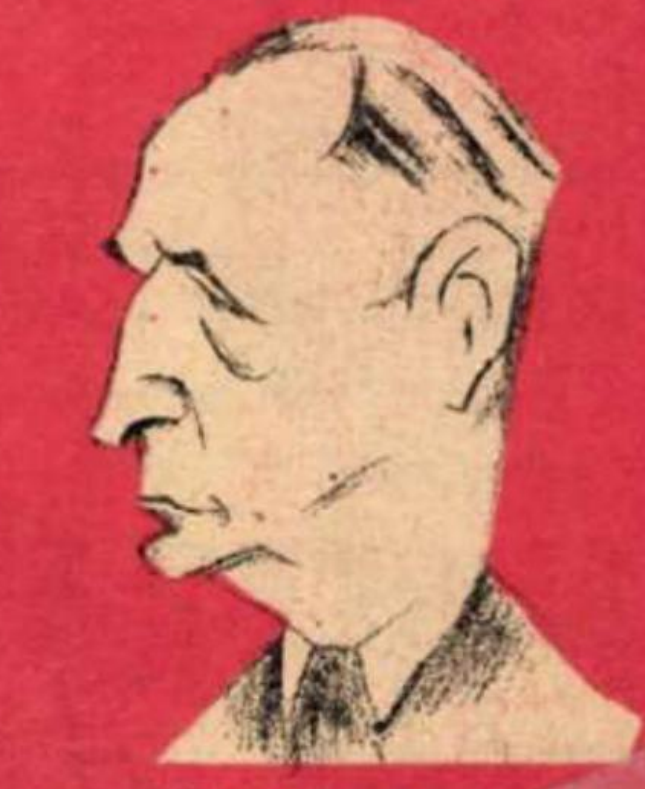

Basch Ferenc

Ez az úr a magyar Hitler,
Fennen élt a [illegible]
De most [illegible]
Tán magyarnak [illegible]

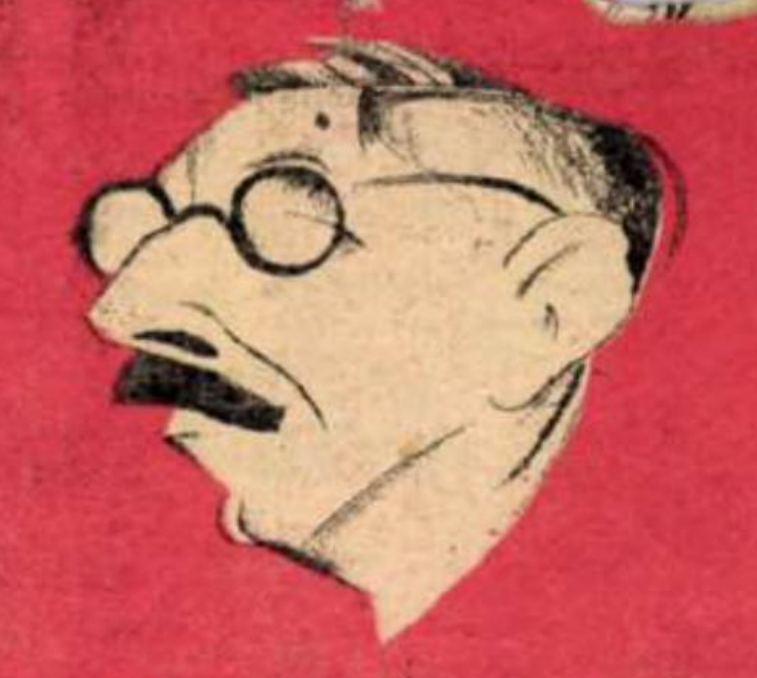

Mohai-Mohaupt Gyula

Mohaupt testvér búsan sóhajt:
„A világ cseppet se hálás,
Én azt hittem, hogy nyugdíjas
A főpolgármester-állás . . ."

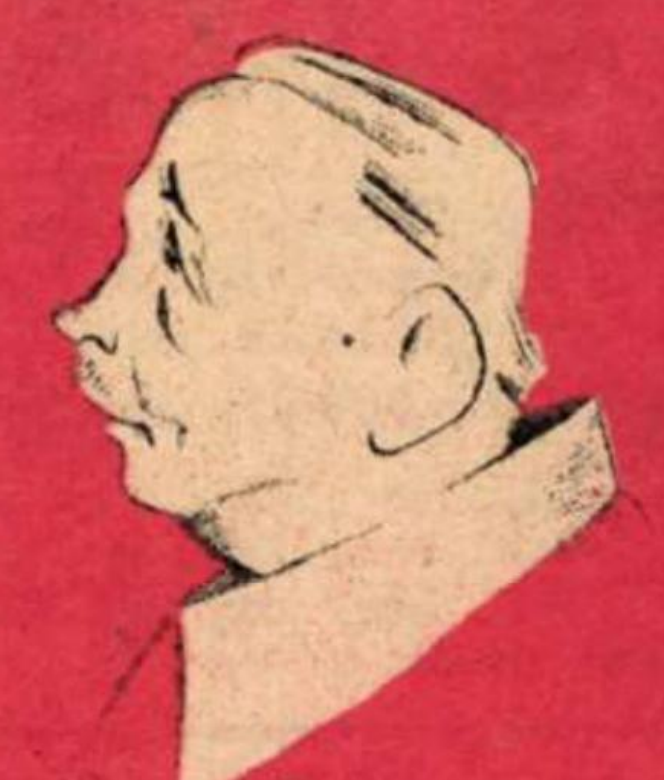

Gera József

Gerát eszi a búbánat,
Hogy most csak egyszerű vendég
A Hűség Házában, ahol
Ő volt a góré még nemrég.

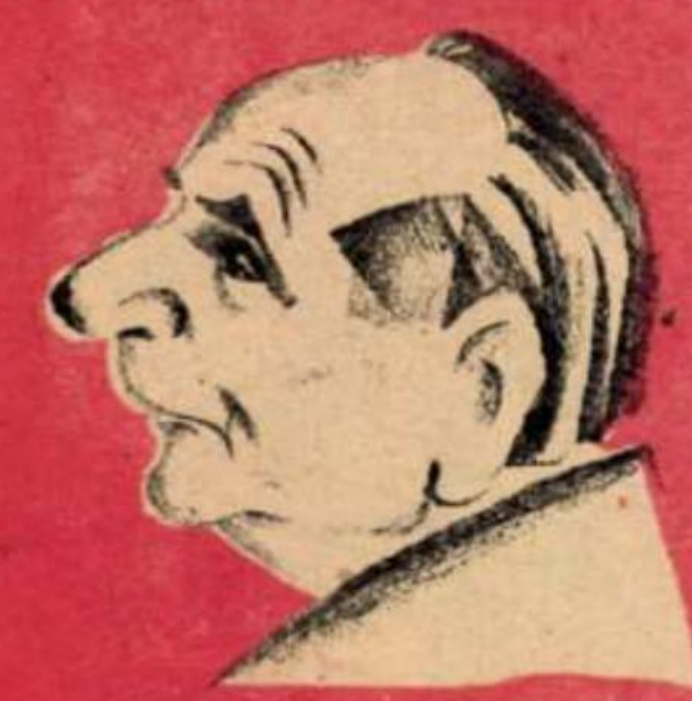

Vajna Gábor

Vajna úr bömbölve hívta
Harcolni az embereket;
S ez a bömbölés az oka,
Hogy a börtönben rekedt . . .

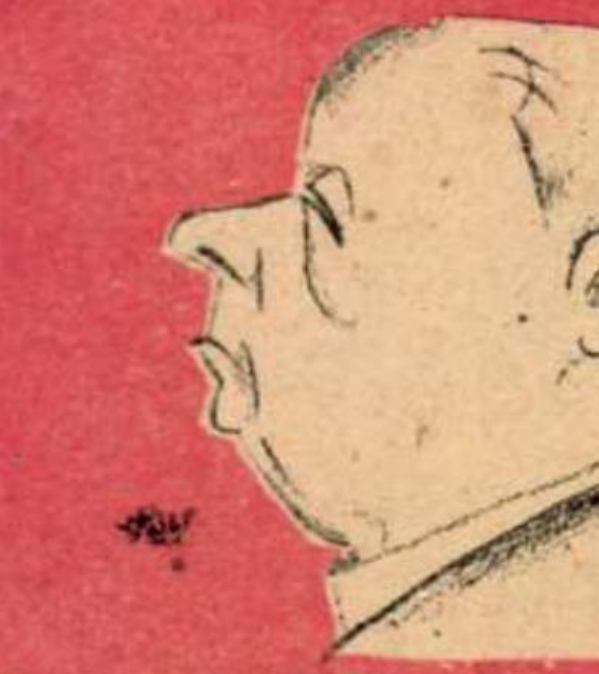

Szász Lajos

Tagadja az időt, mikor
Szálasi volt eszményképe,
De a vég mégse kétséges:
Szász szónak is egy a vége . . .

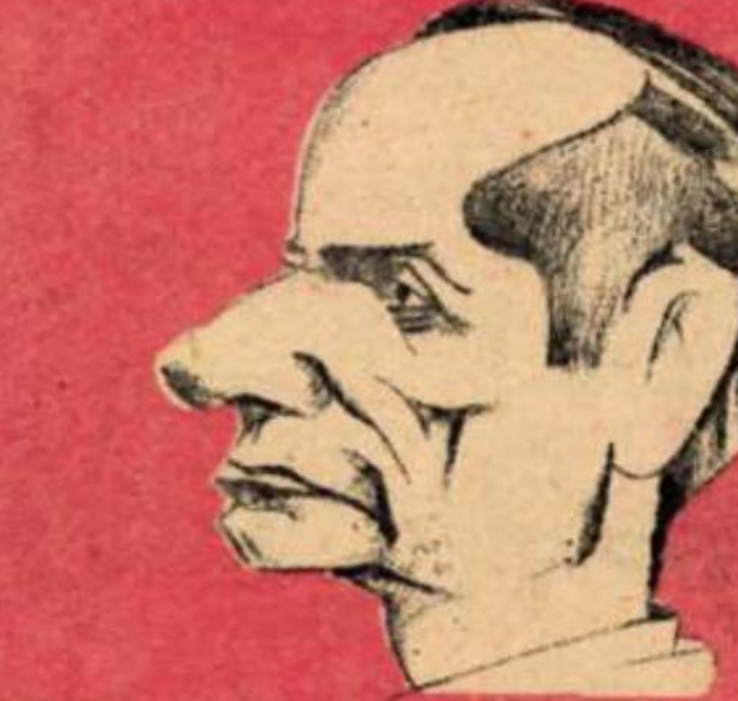

Tárczai-Felcides Román

Tárczai e csinos úr itt,
Láthatjuk ezt egyből-másból,
Pusztítást csinált a sportban,
És sportot a pusztításból.

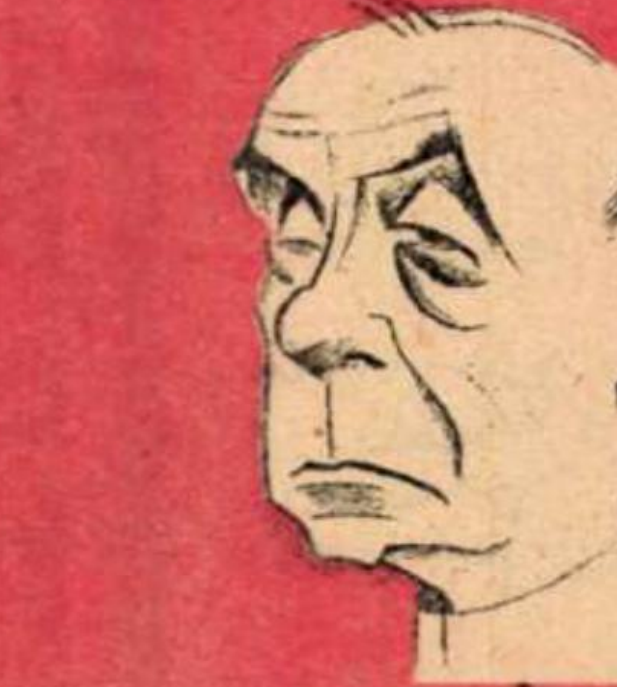

Sztójai Döme

Úgy tesz, mintha nem értené
Rázúduló vádak zömét,
Süket duma embere volt,
Játssza most a süket Dömét.

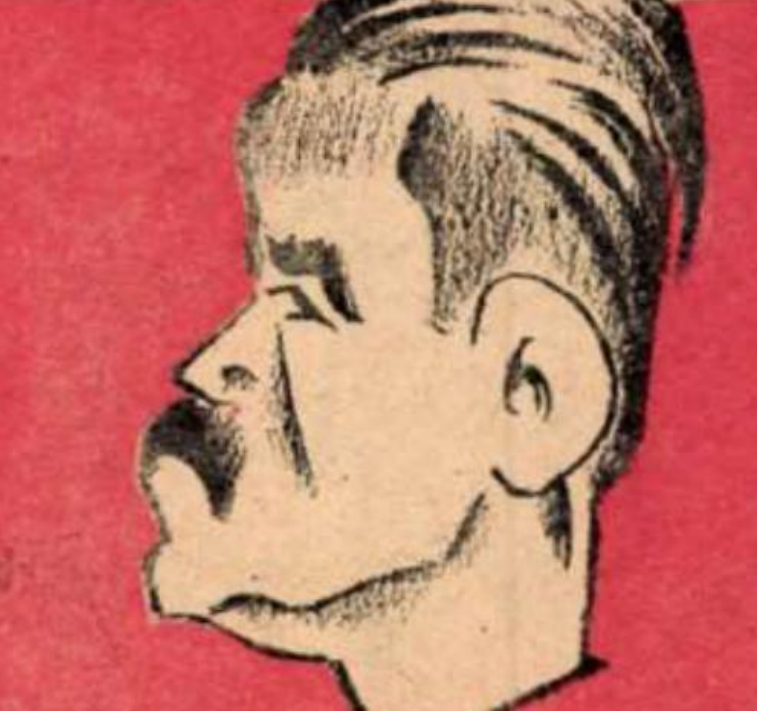

Baky László

Fizetni kell Bakynak is,
Sorsa bármily bizonytalan,
Deportálás halmozó volt,
Nem lehetett vagontalan . . .

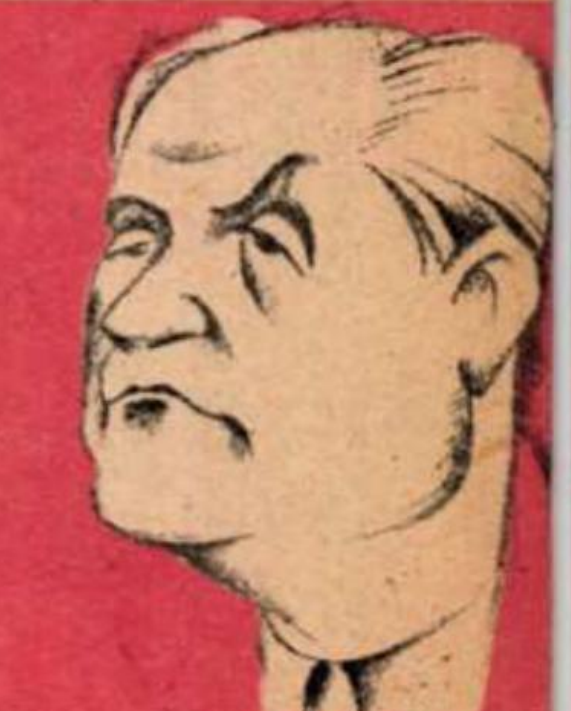

Taby Árpád

A gettók operatőrje
Úgy operált, mint egy doktor,
A nagy ékszer-műtéteket
Szuronnyal végezte sokszor.

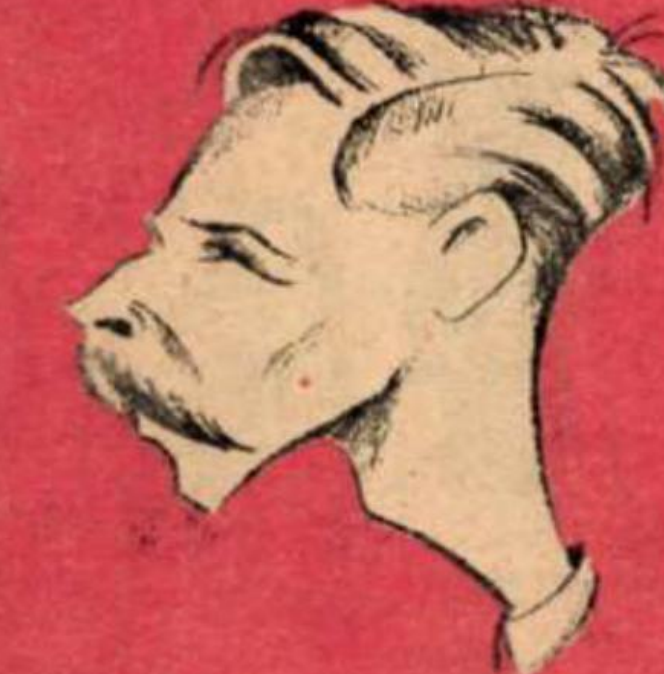

Pálffy Fidél

A bíróság nemcsak vallat,
A bíróság, jaj, ítél is,
Azt gondolja Pálffy Fidél:
Így az élet nem fidélis.

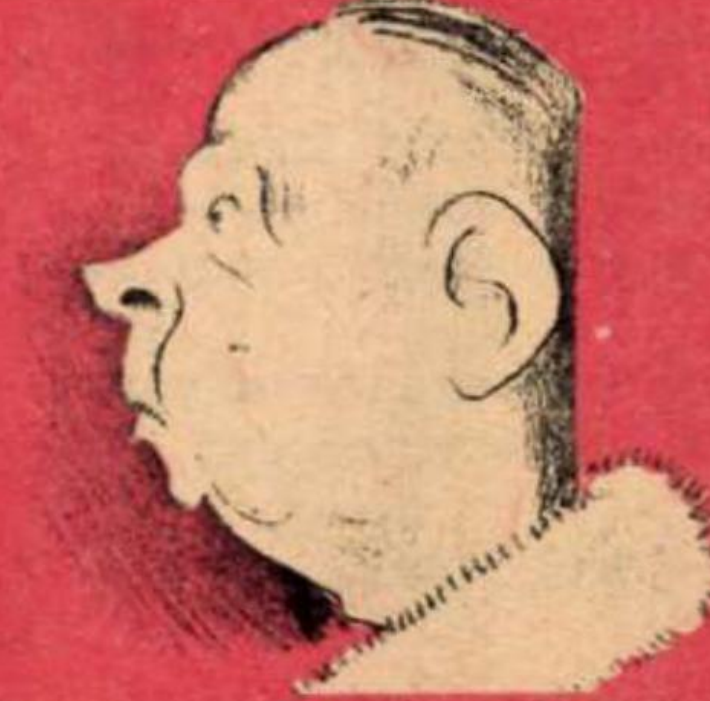

Buócz Béla

Mikor elfogták, úgy festett,
Mint Csicsóné három lánya:
Nőruhába bújt Szeged zöld
Anyámasszony kapitánya.

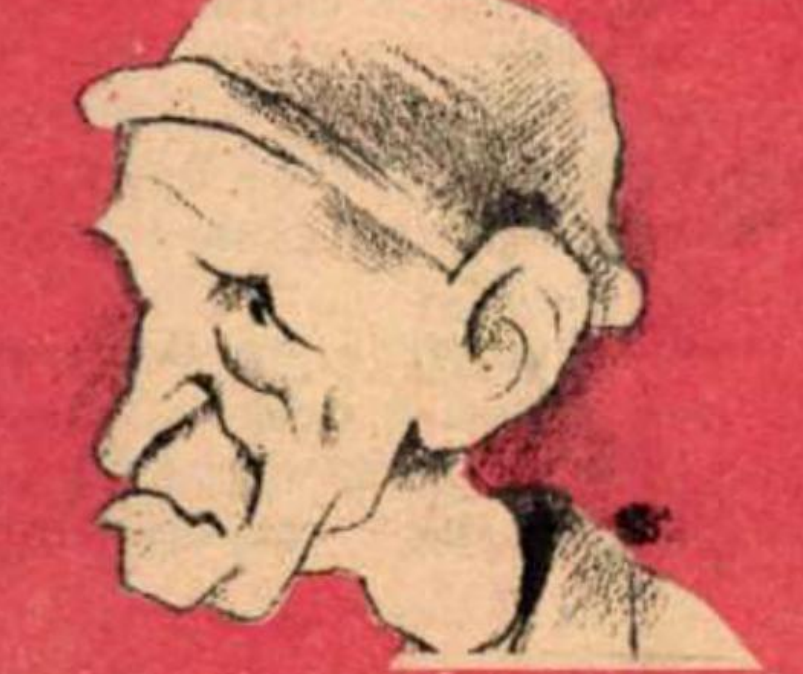

Rátz Jenő

Honvédelmi miniszter volt
Ez a csúnyaképű Rátz itt
De nem védte soha a hont,
Csak a fasisztát és nácit.

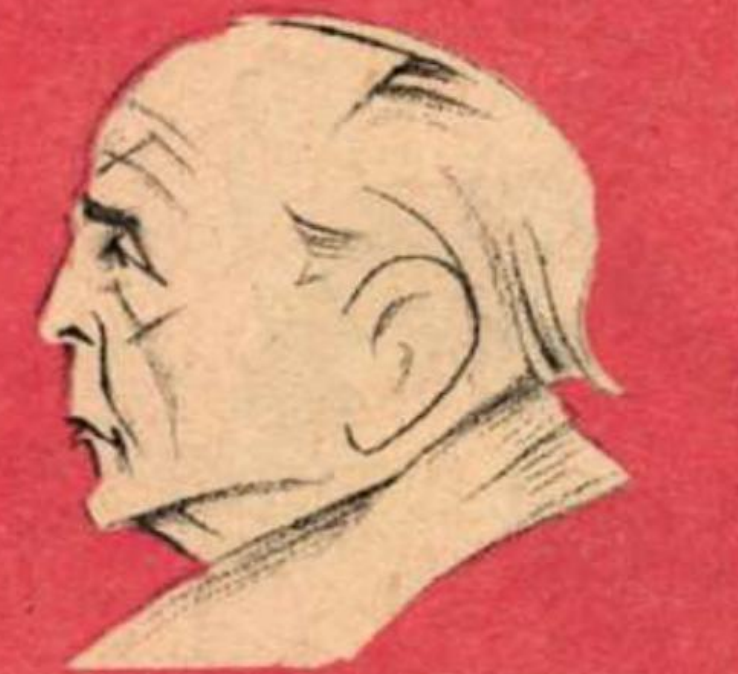

Rajniss Ferenc

Nők barátja volt a Rajniss
És keresett márka nemrég,
S a hölgyek közt mindig akadt
Szívében „fizető vendég".

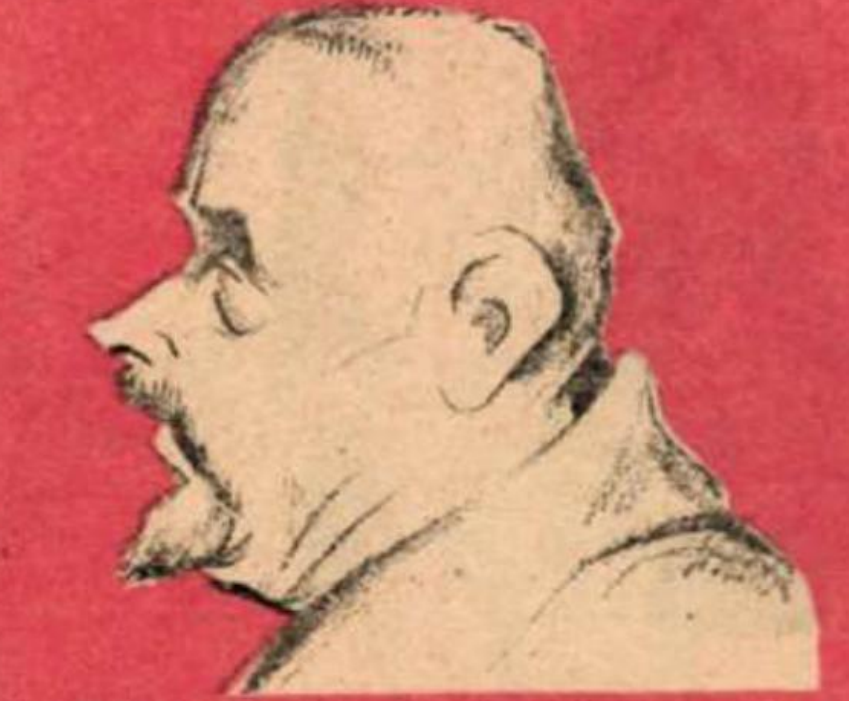

Kolosváry-Borcsa Mihály

Kolosváry Borbála ez,
Mondják, kik e rajzra néznek,
Ebből tudjuk, mért volt Borcsa,
De mért tartották vitéznek?

BALRA ÁT!

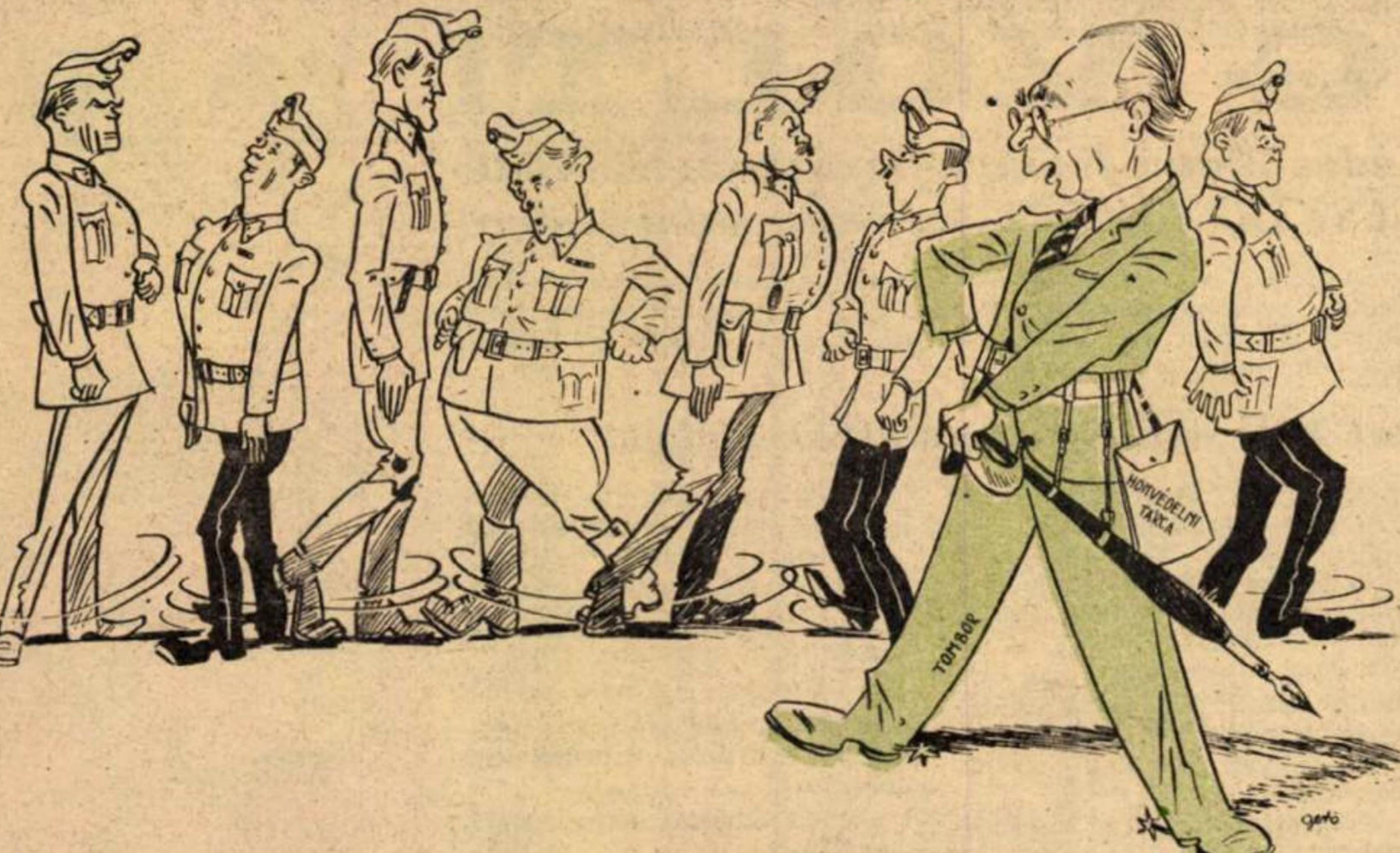

Századparancsnok: Tiszfelt tisztikar, én balra át-ot vezényeltem; de úgy látom, a felének jobbra van balra.

LEVÉL az ÉDESHEZ

IRTA: Szép Ernő

Édes egyetlenegy Csimpi, egész mást várt úgye ma, mint a levelemet, miután, hogy a fülemhez hajolt, mikor szokott társaságunkban ültünk, és belesúgta melegen és illatosan, végre valahára belesúgta: gyöjjön fel holnap négy órakor.

Csimpi drága, én magát imádom. Cirka három hónapja rágom a fülét, ennyi időt még életemben nem költöttem hódításra, pláne elvált asszonykára. Láthatja, hogy bele vagyok höbörödve magába. Maga miatt maradtam olyan hideg Manyival szemben, aki hevesen udvarol nekem, Pesten neki van a legszebb aktja és nekem mégis csak maga kellett. És tudja, hogy Tutyu is a magáévá akar tenni, az ő vörös hajáért az összfiúk meg vannak veszve, de olyan izgató két láb nem létezik, mint a magáé és olyan szenzációs szája, mint magának, édes Csimpi, nincs még egy nőnek a világon. Direkt részeg lettem a maga csókjától, mint a konyakos meggytől alsó gimnázista koromban. Tutyunak szőrszemöldöke van, azt én utálom, Manyi pedig rendszeresen 8—10 szendvicset megzabál, ezt pedig az ember ma nem vállalhatja, de nem ez volt a döntő, hanem a maga szája, kijelentem, a szájáért meghalok!!! Csimpi édes, én elértem a legszebbet, amit egy fiú csak álmodhat és nekem most rohanni kéne föl magához, mint egy motorbiciklinek. Ide hallgasson. Csimpi, én nem fogok fölmenni!!!! Nem beszélek félre, esküszöm. De sőt, egyenesre beszélek, vegye tudomásul, azért nem megyek föl, mert engem maga hideg szobában vár. Elárulta szerencsére tegnapelőtt, hogy nem tud szenet kapni és hogy most kezd petróleumkályha iránt érdeklődni, de ha már meglenne, még petróleumjegyet kell kapni és még kérdés, mikor adnak majd petróleumot is.

Csimpi drága nekem, sajnos, kevés lesz a petróleumkályha, várjunk, míg május lesz és az a nagy kerek égi fűtőtest megfelelő meleggé teszi a szobát, kitartás, csak számítson rám és ne felejtse el, hogy éjjel-nappal csak magára gondol a magáért őrjöngő

Kázmér-ja

Szép fiú tárgyalásán

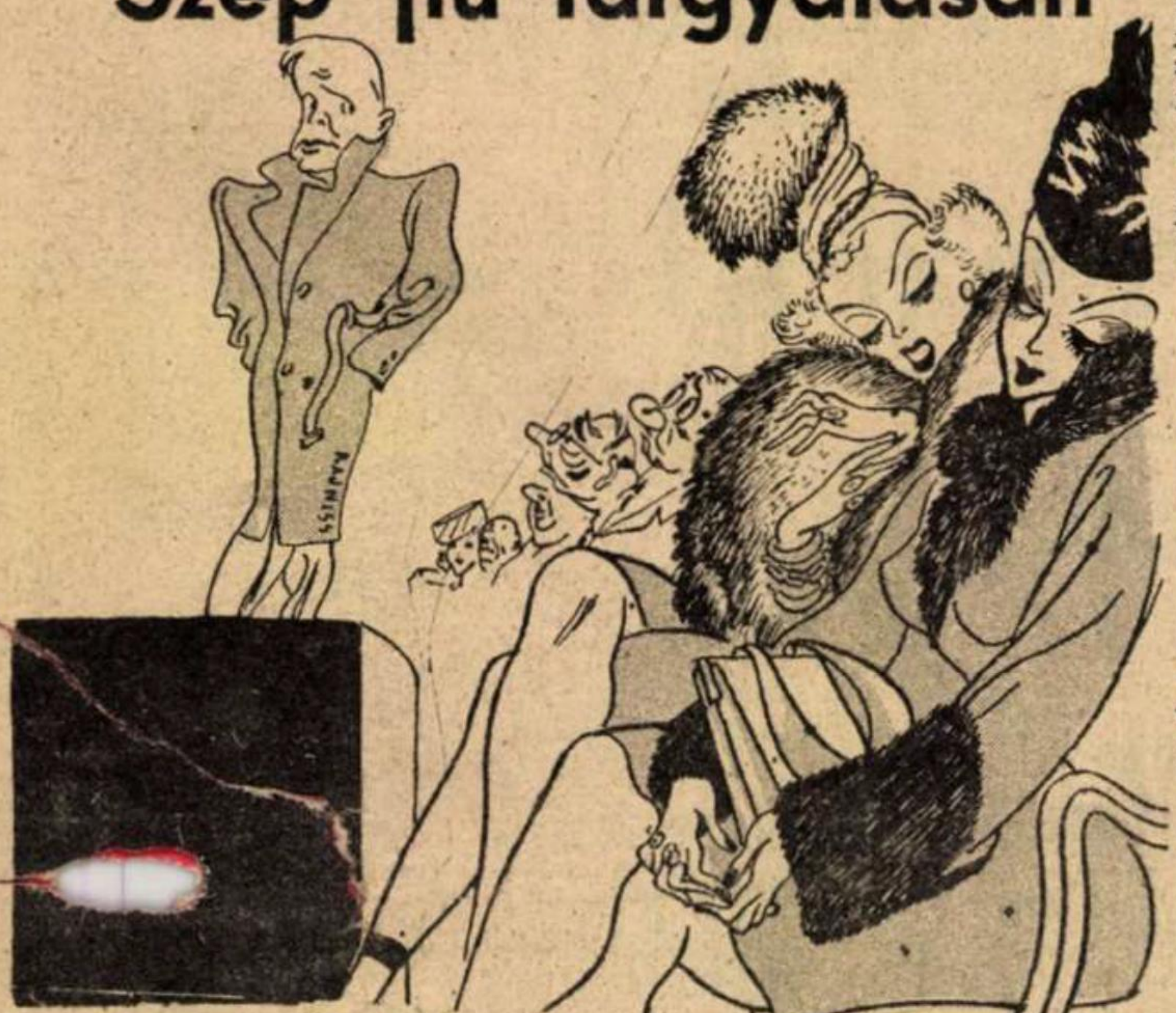

— Az enyémet igazolták...

Nem minden kacsa... kacsa!

Felfelé megy boltban az ár...
Jól teszi,
Hogyha akad olyan, aki
Megveszi!

Az orromat az üveghez
Szorítom,
Míg magamat szép álmokba
Borítom....

Emelik a fizetésem
Hevesen...
Mégse kacsán élek, hanem
Levesen...

Zsák pénzem van, még egy zsákkal
Remélek...
Az a kacsa, hogy én abból
Megélek!

BENEDIKT ILUS.

Ludas Matyi megmagyarázza...

Nem értik polgártársak, hogy a népbirák mivel magyarázzák meg a nyilas testvéreknek, hogy hosszú és hangzatos bevezetés, illetve tárgyalás sorozat utén ép bőrrel és gyakran szabadlábon ússzák meg a népbírósági tárgyalásokat.

Ezt is megmagyarázom:

Kudelka elmegy a gőzfürdőbe és megmasszíroztatja magát. A masszőr itt-ott megdögönyözi ugyan egy kissé, de különben úgy bánik vele, mint a hímes tojással. Egyszer azonban egy nagyot csap rá és abbahagyja a masszírozást.

— Mi volt ez? — riad fel pilledségéből Kudelka.

— Ez már nem önnek szól.

— Mit jelent az, hogy nem nekem szól?

— Azt, hogy ön már elmehet, ez csupán jel volt a következő úrnak.

Régi hirdetés új köntösben

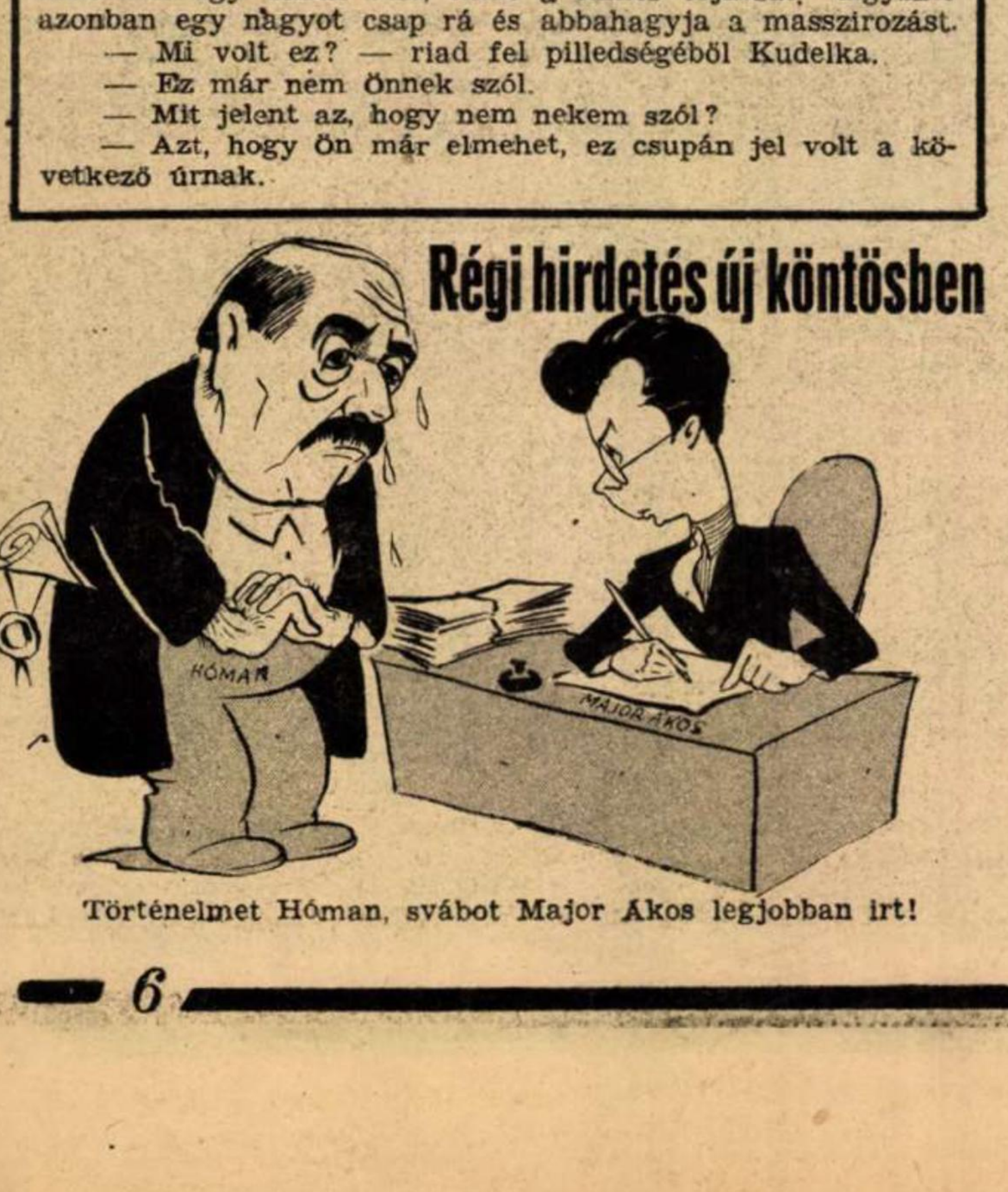

Történelmet Hóman, svábot Major Ákos legjobban irt!

KÖR KÉRDÉS A KOR LÁTOZÁSRÓL

Procc Benőné (Lipót-körút)

Végre, hogy ránk, nem-dolgozókra is tekintettel vannak! Én ugyanis rossz alvó vagyok, eddig d. e. 9—10 óra tájban csak nagyon nehezen tudtam már aludni. És beszűrődött az a villamos csikorogtatás. Most végre csend van és béke! A fő, hogy 4 órakor már van villamos. Az uram ugyanis az autóval szállítja az élelmet a gazdag éhezőknek és így kénytelen vagyok az öt órai teára villamoson menni!

Fix Elemér magántisztviselő:

Eddig túl világos volt az irodában. Most végre hangulatos félhomályban lehetek Mancikával, a gépírókisasszonnyal. Ah, ez engem egészen felvillanyoz!

Sanda Károly, zsebtolvaj:

Micsoda besszt és kárt hozott nekem a Bszkárt! Kénytelen leszek 9-től 4-ig valahová dolgozni menni.

Pista és Klári hetijegyesek:

Hol töltjük ezentul szabadidőnket? A cukrászda drága, a Dunaparton fázunk. A 6-oson olyan jó meleg volt a tömegtől és senkise botránkozott meg, akármilyen szorosan is álltunk egymás mellett.

A hering a körúti kirakatban:

Jé! Hol a 6-os? Eltűnt a konkurrencia? Jó, hogy idejekorán észrevettem, gyorsan felemelem a tarifámat!

Sürgős

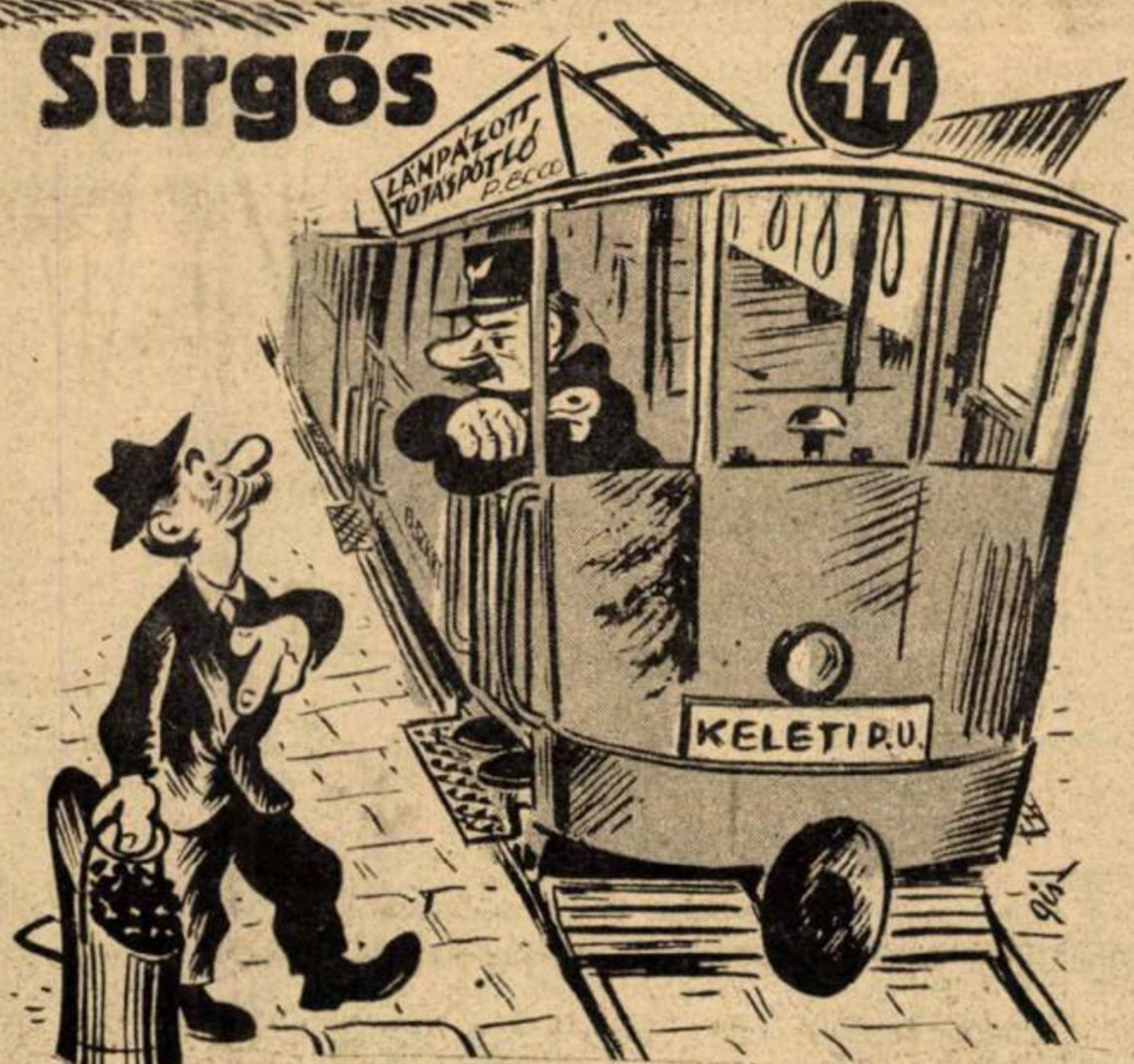

— Nézze, vezető úr, hoztam egy pitli szenet. Vigyen el a Baross-térig!

ϟTERN ϟAMU helyreigazító nyilatkozata

Stern Samu a lapokban nyilatkozott, hogy sajtópert indit a napi- és hetilapok ellen. Nevezett a mai napon a következő sorok közlésére nem kérte fel a Ludas Matyit:

Nem felel meg a valóságnak a *Ludas Matyi* legutolsó számának azon állítása, hogy a deportáltak ruháit elraboltam, mert kizárólag csak a fontot, aranyat, dollárt vettem ki a zsebekből.

Tiltakozom az ellen is, hogy tojáskereskedőnek nevezzenek, mert ezzel a branssal már régen szakítottam, egy év óta kizárólag mások vagyonából élek.

Soraim közlését kérve, vagyok deportálásukra mindig

kész hívük

Stern Samu

(németül *SS*)

a Zsidó Tanács volt elnöke, az Elhagyott Javak igaz barátja, aki a deportáltak vagyonának mindig csak a javát akarta.

Ahogy mi kinézünk!

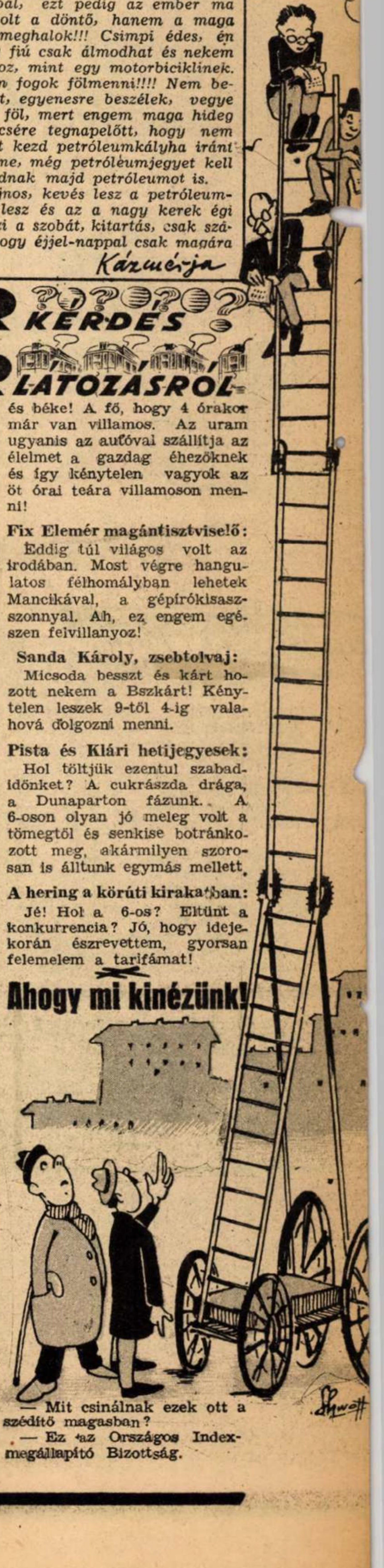

— Mit csinálnak ezek ott a szédítő magasban?

— Ez az Országos Indexmegállapító Bizottság.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy mennyivel nagyobb az érdeklődés a magyar háborús bűnösök tárgyalása iránt, mint a nürnbergi perrel szemben?

— Miből gondolod, kérlek?

— Onnan tudom kérlekalásan, hogy a zeneakadémiai tárgyalások jegyeiért ölik egymást a pestiek, de olyan emberrel még nem találkoztam Pesten, aki a nürnbergi tárgyalásra járna.

— Ez talán azért van, kérlek, mert a magyar háborús bűnösök tárgyalása kedélyesebb, mint a nürnbergi. Azt hiszem, az túlságosan komor.

— Honnan veszed ezt, kérlek?

— A nürnbergi törvény már tavaly is elég szigorú volt. Képzelem, milyen most.

— Hát bizony, kérlekalásan, ha Göring és társai tudták volna, hogy egyszer még nekik is bajuk lesz a nürnbergi törvénnyel, biztosan enyhébb paragrafusokat csinálnak.

— Mit saccolsz, kérlek, Göring milyen büntetést kap?

— Biztosan szigorúbbat, mint Imrédy.

— De hiszen Imrédyt halálra ítélték, kérlek.

— Na, igen, de ne felejtsd el, hogy Nürnbergben nincs NOT.

— Ez igaz, kérlekalásan. Erről jut eszembe, tulajdonképpen miféle életbiztosító társulat az a NOT?

— Nem biztosítótársaság az, kérlek, hanem egy tiszteletreméltó intézmény: a Népbíróságok Országos Tanácsa.

— És miért tisztelik olyan nagyon?

— A háborús bűnösök például életösztönből.

— Hallottad, kérlek, hogy százötven újabb háborús bűnöst hoztak Budapestre?

— Engem ez nem érdekel, kérlekalásan.

— Hát te nem jársz a Zeneakadémiára?

— Nem, kérlek. Nekem botfülem van. Na, szervusz, kérlekalásan.

A nürnbergi mesterdalnokok

(Egyidejű bemutató Budapesten és Nürnbergben)

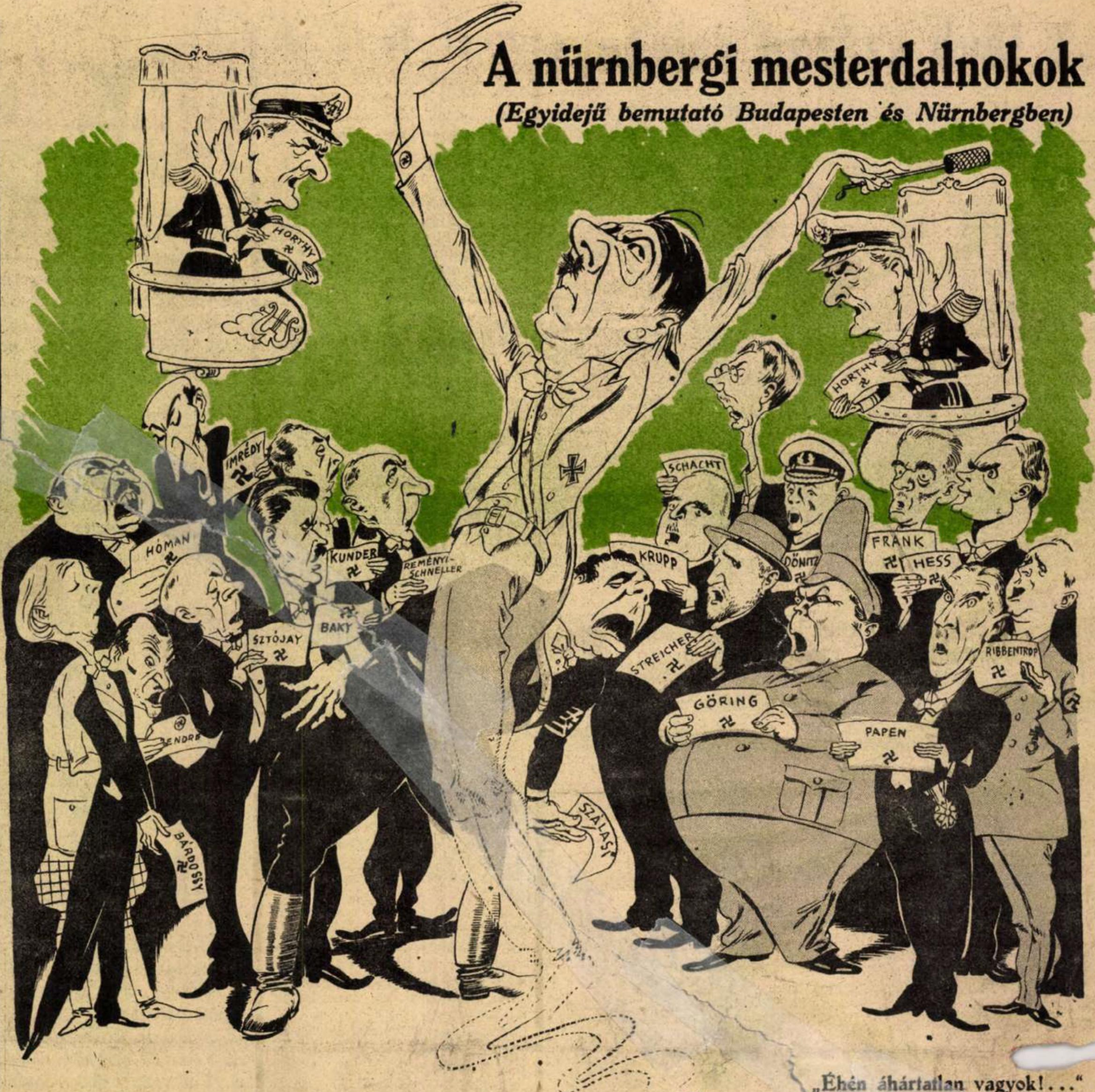

„Éhén áhártatlan vagyok!..."

A 7 LEGÉDESEBB VICCE

A tanító a világtörténelem híres páros-alakjairól beszél.

— Ilyenek voltak — mondja — Sámson és Delila. Castor és Pollux. Tristan és Isolda. Ki tud még ilyet?

Jenőke nyujtogatja az ujját.

— Na, Jenőke?

— Például Hacsek és Sajó.

Több utas — nagyobb bevétel!

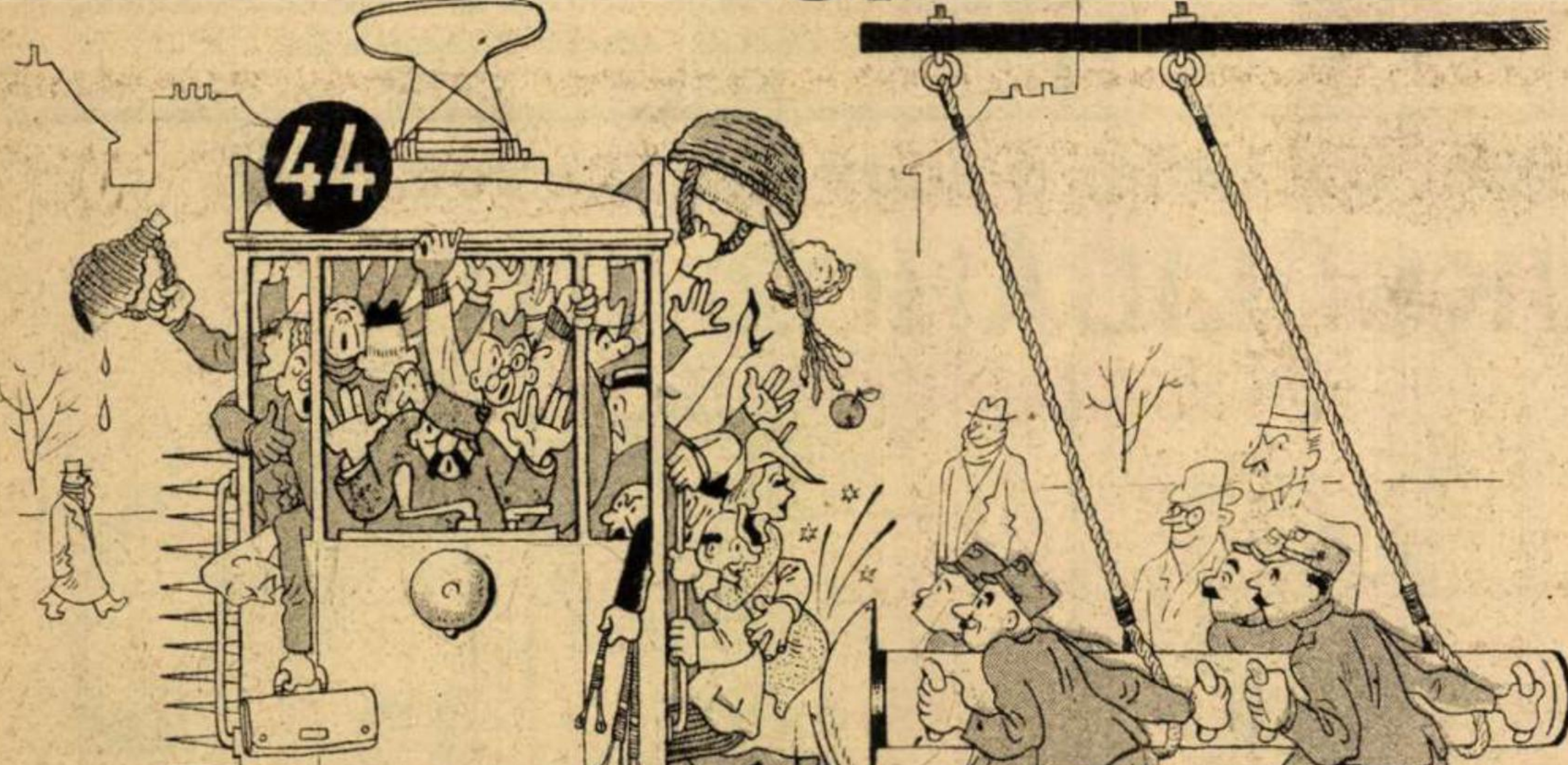

Miután a BSzKRt igazgatósága megállapitotta, hogy az állandó tarifaemelés ellenére sem nő a bevétele, elhatározta, hogy „több utas — nagyobb bevétel" jelszóval december 1-től a megállóknál „utas-segitő" készülékeket helyez üzembe

A legújabb! **A legújabb!**

Korlátozzák a vízszolgáltatást...!

Széngondokkal küzd a Vízművek

Illetékes helyről nyert értesülésünk szerint a Vízművek vezetősége hosszas tanácskozások után úgy döntött, hogy az Elektromos- és Gázművekkel való

szolidaritásának

kifejezéseképpen szénhiány folytán előállott korlátozásokat vezet be.

A szénhiány rendkívül nehéz helyzet elé állítja a Vízműveket, ugyanis szénnel

igen szépen

el vannak látva és csak

a legnagyobb nehézségek árán

tudják a

kellő

hiányt biztosítani.

Ez okból a Vízművek egyik vezető személyisége haladéktalanul

a Hűvösvölgybe

utazott, hogy az ottani bányászokkal

a korlátozás folytán szükséges szénhiányról

tárgyaljon.

Amíg a tárgyalások eredményre nem vezetnek, addig a vízszolgáltatás zavartalan lesz,

de remény van rá,

hogy nemsokára életbelépnek a korlátozások, melyek — hír szerint —

déli 12 és között,

lesznek érvényben. Ez annyit jelent, hogy a jelzett időben csak akkor folyik a víz,

ha

a vízcsapot kinyitják.

Egyben már most nyomatékosan figyelmeztetjük a bérházak lakóit, hogy a használati időben a víz nyomása

előreláthatólag

oly magas lesz, hogy csakis a negyedik emeleten, illetve ettől felfelé vehetnek majd vizet.

ifj. Hont Ferenc

A jövő század reménye

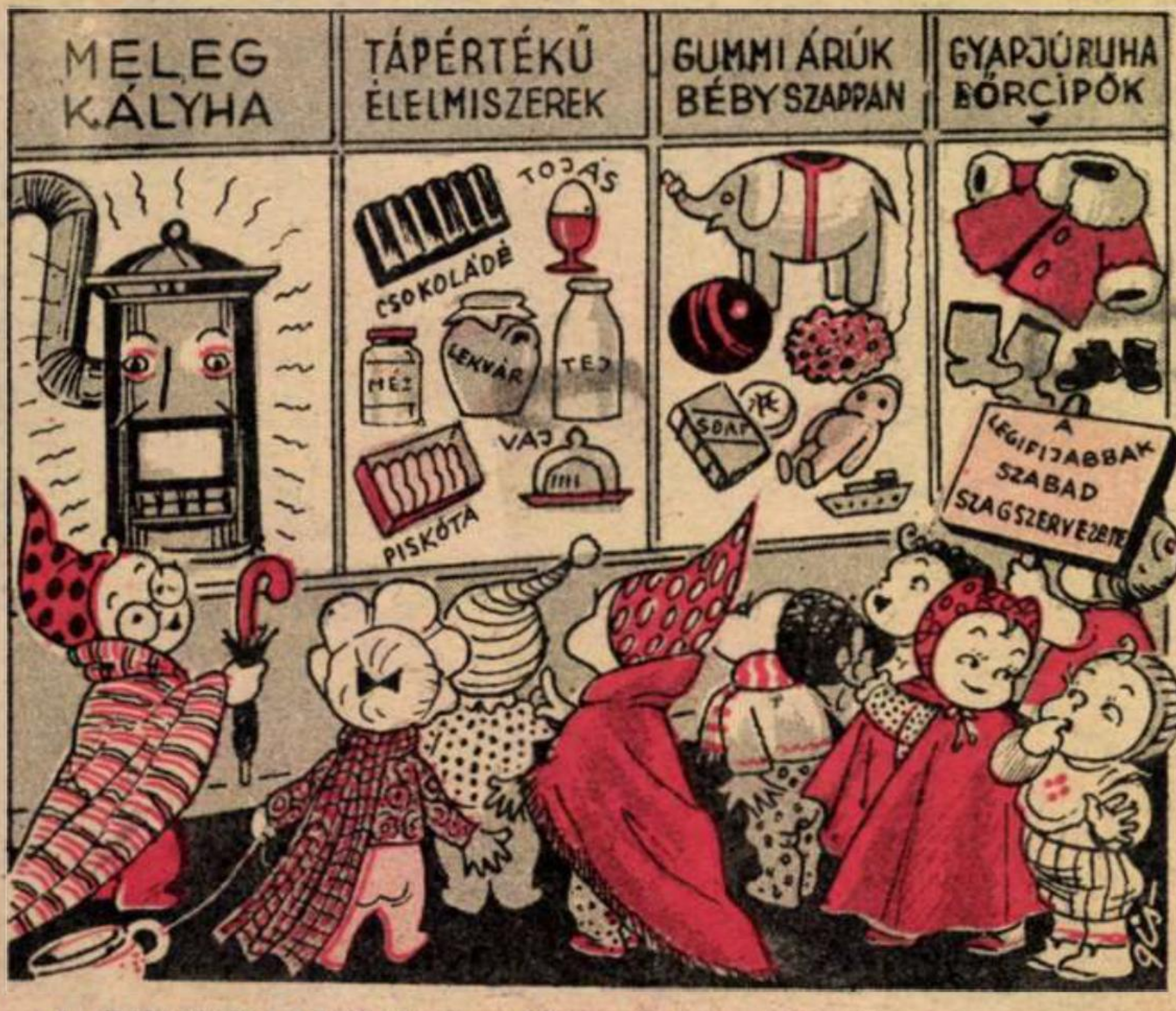

A LEGIFIJABBAK REMÉLIK, HOGY ŐK MÉG MEGÉRIK EZEKNEK A CSODÁKNAK A MEGVALÓSULÁSÁT.

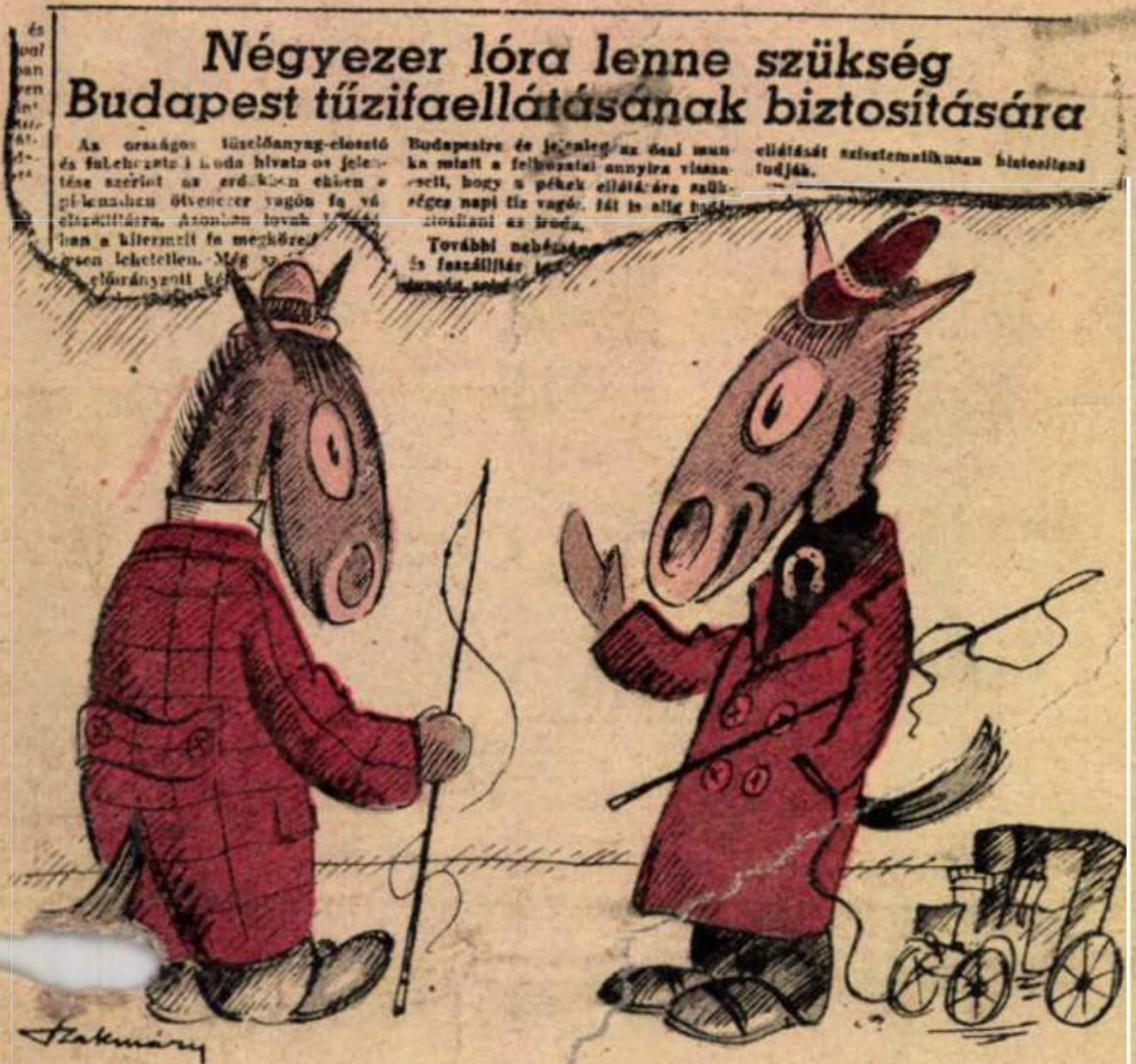

Négyezer lóra lenne szükség Budapest tűzifaellátásának biztosítására

— Mit szól ehhez, Hóka úr?

— Fel vagyok háborodva! Mindent ránk akarnak kenni!

Ludas Matyi naptára
Tavaszig már csak 108 nap

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Benedikt Ilus
Byssz Róbert
Farkas Lujza
Földi Iván
Gábor Andor
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kertész Endre
Kun Sándor
Palásti László
Pártos Jenő
Pályi Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Sebő Miklós
Szép Ernő
Szür-Szabó József
Tabi László
Török János
Vasi
Vasvári Anna

(A háborús bűnösök portresorozatát SÁNDOR KÁROLY rajzolóművész készítette.)

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Régi, de jó I.

A villamoson egy úr rálép egy kövér nő lábára, aki felordít:

— Nem tud vigyázni?! Mit gondol, loptam én a lábamat...!

Az úr lehajol, megnézi a nő lábát, azután meggyőző hangon kijelenti:

— Nem hiszem, akkor jobbat lopott volna!

Régi, de jó II.

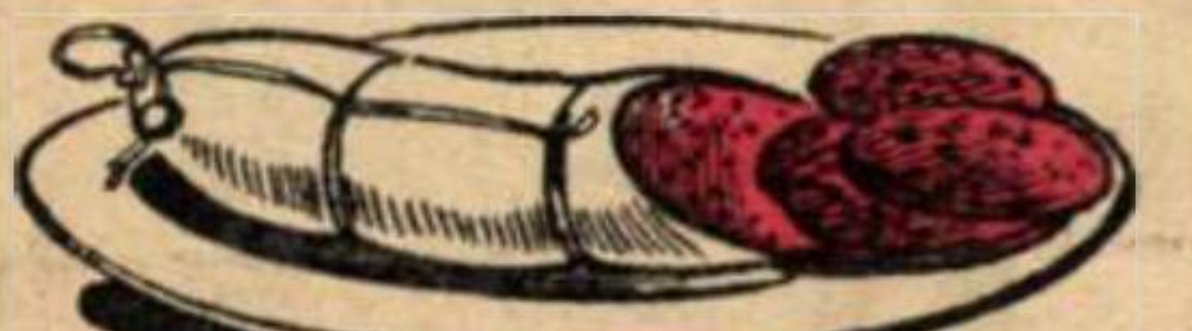

Tragikus eset
a Nagykörúton

Brunolinné Szvetozárné húszéves állásnélküli magántisztviselőnő (a húszéves azt jelenti, hogy húsz éve van állás nélkül. *A szerk.)* tegnap este a Körúton sétált, élvezve a kellemesen latyakos időt és a simogatóan metsző szelet, modern, a talpán dekoltált cipőjében. Alig tett néhány lépést, midőn egy földön heverő csomagot pillantott meg. Brunolinné agyán egy pillanat alatt átfutottak ifjúkori olvasmányainak emléke: csodálatosan szerencsés emberekről, akik hihetetlen kincseket találtak az utcán.

A fiatalasszony óvatosan szétnézett. A közelben csak egy tökmagárusnő volt, azt is elfoglalta az üzlet. Egyik vevőjét pofozta éppen, mert az nem szólította őt nagyságos asszonynak.

Brunolinné mély lélegzetet vett és dobogó szívvel vette fel a csomagot.

A csomag kellemesen nedves tapintású volt, bár ez a latyaktól is lehetett. Brunolinné a kebléhez szorította és olyan pillantást vetett rá, mint anyatigris a kedvenc kölykére. Még morgott is hozzá egy kicsit és lüktető aggyal beugrott az első kapu alá.

Reszkető ujjakkal bontotta ki a csomag burkát, lehántotta a vastag papírréteget és akkor megborzadva felsikoltott, mert szemébe tűnt a csomag tartalma.

Undorodva hajította bele a sárba a csomagot és eltakarta a szemét.

Mert a csomagban egy csomó húszpengős volt.

— Én szerencsétlen — zokogott fel Brunolinné. — Azt hittem, egy darab sülttök...

1001 éjszaka 1945-ben

Élt egykor a kincses Bagdad városában egy lapvezir, Raj Nissferi nevezetű. Az éjszakáit az úgynevezett bárokban töltötte szent elmélkedésekkel, főleg az ismaeliták istenét emlegette sokat. Szigorúan tartotta magát a próféta tilalmához: szeszes italt sohasem rendelt. Inkább hagyta, hogy az asszonyi állatok rendeljenek neki, hiszen azoknak a próféta szerint, nincsen lelkük, ami elkárhozzék.

Nappal viszont a Futárjait küldözgette szanaszéjjel a városba, akik közölték a kandi népekkel, hogy mit káromkodott aznap a vezir. Az emberek örültek ennek, mert a vezir igen józűen tudott káromkodni.

Októberben új szenvedélye támadt a vezirnek: orrokat kezdett gyüjteni. Főleg a görbe orrokat kedvelte, de a piszéket se vetette meg. Ez igen költséges szenvedély volt, úgy, hogy a vezir kénytelen volt eladni mindent, kivéve azt, ami az övé volt.

A vezirnek akkora háreme volt, hogy mire a végére ért, nem emlékezett az elejére. Amikor egyik barátja megkérdezte tőle, hogy lehet ilyen nehéz időkben ekkora háremet tartani, Raj Nissferi gőgösen felelte:

— Mi az, hogy ilyen nehéz időkben ekkora háremet? Éppen azért! Valamiből élni is kell...

Napról-napra nagyobb úr lett; amikor rá akart gyujtani a narghiléjára, kiszólt a főeunuchjának:

— Gyujtsatok fel egy mecsetet, fidibusz kell.

Egyszer huszonötöt veretett az egyik eunuchjára, mert csak egy kis mecsetet gyujtott fel és megpörkölte vele az ujját rágyujtás közben.

Addig ment ez így, amig egyszer új szultán került a trónra Bagdadban. Az új szultán úgy gondolta, hogy az emberek orral sokkal csinosabbak, mint orr nélkül, még ha görbe is az orruk és ősi szokás szerint, selyemzsinórt küldött a vezirnek, hogy akassza fel magát.

Mikor a vezir meglátta a szultán küldöttjének a kezében a selyemzsinórt, halálsápadt lett.

— Selyemzsinórt küldeni nekem! — hörögte habzó szájjal. — Pont selymet! Akasztassanak fel, azt nem bánom, de kikérem magamnak ezeket a szemtelen célozgatásokat!

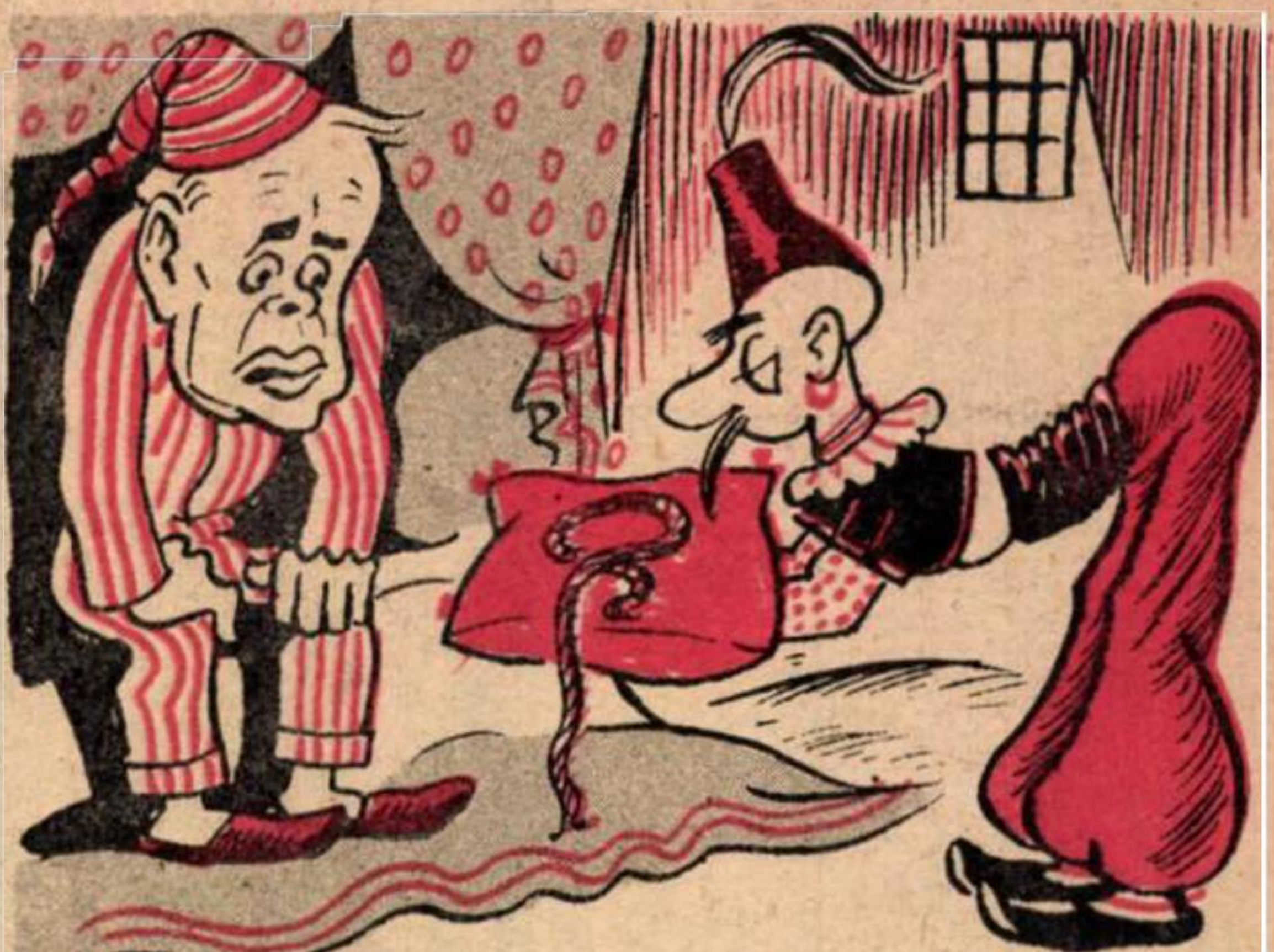

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XXI.

KUKSI LIBÁHOZ JUT

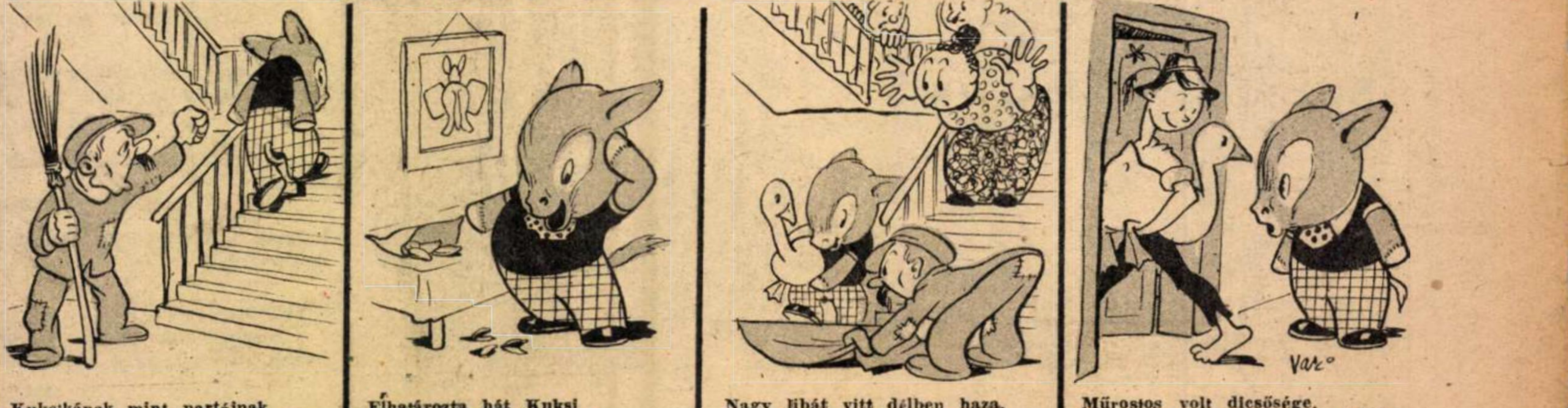

Kuksikának mint partájnak
Nincs Pesten nagy tekintélye,
Ha főlépesőn közlekedik,
Leszidja a ház vicéje.

Elhatározta hát Kuksi
A nagy élelmiszer-lázban,
Libát szerez, ettől rögtön
Respektusa lesz a házban.

Nagy libát vitt délben haza,
Nagyot köszönt a ház népe,
Szőnyegért szaladt a vice,
Lesve, Kuksi puhán lép-e.

Műrostos volt dicsősége,
Oka van rá, hogy gyászt öltsön:
Matyi eljött a libáért,
Csak félnapra adta kölcsön.